

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ι'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1932

ΑΡΙΘ. 12

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὁρισμοῦ τῶν παρ' ἐκάστῃ Μητροπολιτικῇ Γραφείῳ τῶν κατὰ τὸν νόμον 5187 μονίμων Μητροπόλεων ὀργανικῶν θέσεων.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 15, παρ. 1 ἔδαφ. 4 τοῦ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν Μικρῶν Μονῶν ἰσχυροῦσάν διατάξεων», προιάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὅριζεται παρ' ἐκάστῃ Μητροπολιτικῇ Γραφείῳ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5187 μονίμων Μητροπόλεων καὶ τῶν ὑπὲρ τὰς 100 ἑνορίας ἔχουσῶν προσωρινῶν ἢ συγχωνευτέων Μητροπόλεων αἱ ἀκόλουθοι ὀργανικαὶ θέσεις.

- 1) Μία, τοῦ Πρωτοσύγκελλου ἢ Γραμματέως.
- 2) Μία, τοῦ γραφέως καὶ
- 3) Μία, τοῦ κλητῆρος.

Παρ' ἐκάστῃ δὲ Μητροπολιτικῇ Γραφείῳ τῶν προσωρινῶν ἢ καταργητέων Μητροπόλεων, τῶν ἔχουσῶν κάτω τῶν ἑκατὸν ἑνοριῶν.

- 1) Μία, τοῦ γραφέως καὶ
- 2) Μία, τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 2ον.

Πρωτοσύγκελλος διορίζεται ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου β' τάξεως κληρικὸς ἄγαμος, πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Γραμματεὺς διορίζεται ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ Γραμματέως β' ἢ α' τάξεως κληρικὸς ἢ λαϊκός, μὴ διατελῶν ἐν δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ πτυχιούχος ἄλλης σχολῆς ἔχων μεμαρτυρημένως ἰδιαιτέραν ἐπίδοσιν εἰς τὸ θεῖον κήρυγμα, ἐν ἑλλείψει δὲ τοιούτων πτυχιούχος τῆς Ριζαρείου ἢ ἄλλης τετραταξίου Ἱερατικῆς Σχολῆς ἢ Γυμνασίου ἢ διδασκαλείου.

Γραφεὺς διορίζεται ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ γραφέως β' ἢ α' τάξεως κληρικὸς ἢ λαϊκός, μὴ διατελῶν ἐν

δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, πτυχιούχος τῆς Ριζαρείου Ἱερατικῆς Σχολῆς ἢ τετραταξίου τοῦλάχιστον Ἱερατικῶν Σχολῶν ἢ Γυμνασίων ἢ Διδασκαλείου.

Κλητῆρ διορίζεται ἐπὶ μισθῷ καὶ βαθμῇ κλητῆρος β' ἢ α' τάξεως ὁ γνωρίζων ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ κρινόμενος κατάλληλος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

Ἄρθρον 3ον

Κατ' ἐξαιρέσιν διορίζονται.

α') Παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν:

Εἰς Πρωτοσύγκελλος ἐπὶ βαθμῇ τμηματάρχου α' τάξεως.

Τρεῖς Γραμματεῖς ὧν ὁ εἰς ἐκτελεῖ χρέη λογιστοῦ ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως.

Τρεῖς Γραμματεῖς ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως, καὶ

Δύο κλητῆρες.

β') Παρὰ ταῖς Ἱεραῖς Μητροπόλεσι: Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων καὶ Κορινθίας ἐφ' ὅσον ὑφίσταται αὐτόνομος ὀργανισμὸς Σεισμοπαθῶν Κορινθίας.

Εἰς Πρωτοσύγκελλος, εἰς Γραμματεὺς, εἰς Γραφεὺς καὶ εἰς κλητῆρ.

Ἄρθρον 4ον.

Εἰς τὰς Μητροπόλεις τὰς ἔχούσας ἄνω τῶν 100 ἑνοριακῶν Ναῶν δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ εἰς ἐπιγραφεὺς, εἰς Μητροπόλεις δ' ἔχούσας κάτω τῶν 100 ἑνοριακῶν Ναῶν δύναται τὸ προσωπικὸν νὰ περιορισθῇ καὶ κάτω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος προβλεπομένων ὀργανικῶν θέσεων, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου μητροπολίτου, δυναμένου νὰ προβαίη εἰς τὴν πλήρωσιν ἐκείνων μόνον τῶν θέσεων, ὧν ἔχει ἀνάγκη τὸ Μητροπολιτικὸν αὐτοῦ Γραφεῖον.

Ἄρθρον 5ον.

Ἄπαν τὸ προσωπικὸν ἐκάστου Μητροπολιτικοῦ Γραφείου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων μετὰ πρότασιν τοῦ Μητροπολίτου, παύεται δὲ ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τῆς Ἱεραῖς Συνόδου, ἐπεχούσης θέσιν Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Μητροπολιτικῶν γραφείων διοριζόμενοι δίδουσιν ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἢ τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, πλὴν τῶν κληρικῶν, παρεχομένων, ἀντι ὄρκου, ἀνάλογον διαβεβαίωσιν.

Ὁ διορισμὸς αὐτῶν ἀνακοινοῦται δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον, τὸν οἰκείον Μητροπολίτην καὶ τὸ Κεντρικὸν καὶ Το-

*) «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως», τευχ. Α', ἀριθμ. 61, τῆς 5 Μαρτίου 1932.

πικόν Συμβούλιον τοῦ ΟΔΕΠ, ἢ δὲ μισθοδοσία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ὀκτωμηνίας

Ἄρθρον 6ον.

Οἱ ἤδη ἐν τοῖς Μητροπολιτικοῖς Γραφείοις ἐργαζόμενοι ὑπάλληλοι διατηροῦσι τὰς θέσεις αὐτῶν, μόνον ἐφ' ὅσον ἔχουσι τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς Μητροπολιτικοῖς Γραφείοις· ἄλλως ἀπολύονται ἐφ' ὅσον δὲν κέκτηνται τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ὀριζόμενα προσόντα.

Οἱ ἐκ τῶν ἤδη ἐργαζομένων ἐν τοῖς Μητροπολιτικοῖς Γραφείοις διατηρούμενοι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου διαβαθμίζονται τῇ προτάσει τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, οἱ δὲ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου μὴ κερτημένοι τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἀπολύονται διὰ πράξεως τοῦ Μητροπολίτου ἀνακοινομένης τῇ Ι. Συνόδῳ καὶ τῷ Ὑπουργείῳ.

Οἱ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κερτημένοι ὑπάλληλοι θεωροῦνται τακτικοί, χηρευούσης ἑμὲς τῆς θέσεως αὐτῶν πληροῦται αὕτη διὰ προσοντούχων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 7ον.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων τῶν Μητροπολιτικῶν γραφείων καταβάλλεται ἐκ τοῦ παρὰ τῶν ἱερῶν Νῶν ἐκάστης Μητροπολιτικῆς περιφέρειας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 58, παραγράφου 1, ἐδαφίου 4 καὶ παραγράφου 3 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου 5148 εἰσπρατομένου ποσοτοῦ, μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ 2%) ἐπὶ τῶν ἀκαθάρσιων ἐσόδων τῶν Νῶν.

Ἐὰν τὸ ποσοστὸν τοῦτο δὲν ἐξαρκῆ διὰ τὸ σύνολον τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων συμφώνως πρὸς τὴν μισθοδοτικὴν ἀντιστοιχίαν τῶν βαθμῶν αὐτῶν, τὸ ὑπόλοιπον καταβάλλεται παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 15, παραγρ. 1 ἐδαφίου 14 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος κωδικοποιηθέντος Νόμου 4684.

Διὰ τὴν συμπλήρωσιν ταύτης τῆς δαπάνης τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων, ὁ ΟΔΕΠ ὑποχρεοῦται νὰ χορηγῇ εἰς τὸ οἰκτεῖον Τοπικὸν Συμβούλιον τὴν ἀναλογοῦσαν ἐτησίως πίστωσιν.

Τὴν σύνταξιν αὐτῶν λαμβάνουσιν οἱ ὑπάλληλοι τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων παρὰ τοῦ ΤΑΚΕ, εἰς ἃ καταβάλλουσι τὰς διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τούτου καθοριζόμενας καταβολάς.

Ἄρθρον 8ον.

Ἡ προαγωγή τῶν ὑπαλλήλων τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων, μετὰ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεων ἀπαιτούμενον διὰ τὴν εἰς ἀνώτερον βαθμὴν προαγω-

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ τρόπου διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ Νόμου 4684 διατηρουμένης περιουσίας τῶν Μονῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 4684 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, μετὰ συμφωνοῦν γνώμην τοῦ Κ. Σ. ΟΔΕΠ καὶ μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 897)1931 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Διείκησις.

Ἄρθρον 1.

Τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 8 διατηρουμέ-

* «Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως», τεύχ. Α΄, ἀριθμ. φύλλου 61, τῆς 5 Μαρτίου 1932.

γὴν, πάντως δὲ κατόπιν εὐδοκίμου ὑπηρεσίας, γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων μετὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στηριζομένην εἰς πρότασιν τοῦ οἰκτείου Μητροπολίτου.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων δύνανται νὰ λάβωσι διὰ κανονικῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, προαγωγῆς μόνον δύο μισθοὺς ἀνωτέρους τοῦ ἐφ' ᾧ διορίζονται.

Οἱ δικινύοντες πολυετὴ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ λαμβάνουσι, διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων μετὰ πρότασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στηριζομένην εἰς πρότασιν τοῦ οἰκτείου Μητροπολίτου τὰς εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους κατὰ τὰς περὶ αὐτῶν ἰσχυούσας διατάξεις παρεχομένης προσαυξήσεως κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

Ἐκ τῶν ἤδη υπηρετούντων καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος διατηρηθησομένων ὑπαλλήλων Μητροπολιτικῶν Γραφείων δικαιοῦνται προσχυθήσεων διὰ τὴν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προὑπηρεσίαν αὐτῶν οἱ κερτημένοι τοῦλάχιστον πενταετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἐν Μητροπολιτικοῖς Γραφείοις, τῆς προὑπηρεσίας αὐτῶν προσμετρομένης καὶ εἰς τὸν χρόνον τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 9ον.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

νην περιουσίαν τῶν Μονῶν, διοικοῦσι καὶ διαχειρίζονται τὰ Ἑγουμενοσυμβούλια, προκειμένου δὲ περὶ τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4567 ὑπαγομένῃν Μονῶν, τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν τε Ἑγουμενοσυμβουλίων καὶ Μοναστηριακῶν Συμβουλίων καθορίζεται ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς περιουσίας τῶν Μονῶν ὡς κατωτέρω.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀρμοδιότης τῶν Ἑγουμενοσυμβουλίων καὶ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἐκτείνεται ἐπὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς διατηρουμένης περιουσίας ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ εἰδικώτερον :

α') Εἰσηγείται, εἰς ὅσας περιπτώσεις ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, εἰς τὸν οἶκτον Μητροπολίτην τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῆς περιουσίας καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ.

β') Λαμβάνει πᾶν μέτρον νόμιμον πρὸς περιφρούρησιν τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς.

γ') Μεριμνᾷ περὶ τῆς ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς.

δ') Ἀναλαμβάνει, μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ οἴκειου ἱεράρχου, ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τ' ἀναγκαιοῦντα ποσὰ διὰ τὴν πληρωμὴν ἐν γένει τῶν ἐξόδων τῆς Μονῆς.

ε') Ἐκκαθαρίζει, ἐντέλλεται καὶ ἐνεργεῖ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς Μονῆς, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγκρινομένων πιστώσεων, εὐθυνόμενον διὰ πᾶσαν τυχὸν ὑπέρβασιν ἣτις καταλογίζεται εἰς βράχος αὐτοῦ.

στ') Ὑπογράφει τὰς διακηρύξεις κλειοδοτικῶν ἢ μειοδοτικῶν δημοπρασιῶν καὶ διενεργεῖ αὐτάς.

ζ') Ὑπογράφει τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς συμβολαιογραφικὰς πράξεις.

η') Μετ' ἐγκρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῇ ἠπολογημένην προτάσει τοῦ οἴκειου Μητροπολίτου, δύναται νὰ καταργῇ δικὰς, νὰ παραιτηθῇ ἀγωγῆς ἢ ἐνδίκων μέσων, νὰ ἀποδέχηται συμβιβασμοὺς ἐξωδίκους ἢ δικαστικούς καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτάς ἔγγραφα.

Ἄρθρον 3.

Ἐκμίσθωσις κτημάτων.

Τὰ κτήματα τῶν Μονῶν ἐξαιρέσει τῶν αὐτοκαλλιεργουμένων ἢ δι' αὐτεπιστάσεως καλλιεργουμένων ἣτις ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἴκειου Ἱεράρχου, ἐκμισθοῦνται διὰ δημοπρασίας.

Ἡ μίσθωσις γίνεται διὰ τακτικῆς μὲν δημοπρασίας, ὅταν τὸ σύνθημα εἰσίων μίσθωμα ὑπερβάνῃ τὰς 3.000 δραχμάς, διὰ προχείρου ὅταν τοῦτο εἶναι κατώτερον τῶν δραχμ. 3.000.

Αἱ δημοπρασίαι ἐκμισθώσεως, πρόχειροι ἢ τακτικά, διενεργοῦνται ἐντὸς τοῦ προηγουμένου τῆς λήξεως τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως τριμήνου, ἢ ἐπὶ ἤδη ληξασῶν μισθώσεων τὸ ταχύτερον, διεξάγονται δὲ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ ἐξαίρεσίμῳ μονοήμερῳ, ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐν τῇ ἐδρᾷ

τῆς Κοινότητος, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κείται τὸ κτήμα καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, πλὴν τῶν ἀφορωσῶν τὰς ἐκμισθώσεις τῶν κτημάτων τῶν Μονῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τῆς διὰ ταῦτα δημοπρασίας ἐνεργουμένης εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης διὰ μὲν τὰς μισθώσεις τῶν ἀκινήτων τῶν Μονῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐκ τοῦ προΐσταμένου τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, ὡς Προέδρου, ἢ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ κωλυμένου, ὑπὸ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ οἰκονόμου τῆς οἰκίας Μονῆς καὶ ἐξ ἐνὸς τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, διὰ δὲ τὰς μισθώσεις τῶν ἀκινήτων τῶν λοιπῶν Μονῶν ἐνώπιον τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἑγουμενοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ σύσταται ἐν ἀπαρίτῳ παρισταμένων τοῦλάχιστον τῶν δύο μελῶν αὐτῆς, ὧν τὸ εἶδος ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ὁ Προέδρος αὐτῆς. Εἰς ὅσας δὲ περιπτώσεις ὀρίζεται ὁ τόπος δημοπρασίας ἐκτὸς τῆς ἐδρας τῆς Μονῆς δύναται νὰ διεξάγῃται αὕτη, καὶ μόνον ἐνώπιον τοῦ Ἑγουμενοῦ ἢ τούτου κωλυμένου ἐνώπιον ἐτέρου κληρικοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ οἴκειου Ἱεράρχου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τακτικὴ δημοπρασία διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ οἴκειου Ἑγουμενοσυμβουλίου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, μετ' ἐγκρίσιν τοῦ οἴκειου Μητροπολίτου, δημοσιεύεται δὲ ἐπιμελεῖς τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου ἢ τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου 10 τοῦλάχιστον ἡμέρας διὰ τοιχοκλήσεως εἰς τὰ Γραφεῖα καὶ τοὺς Ναοὺς τῆς Κοινότητος, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κείται τὸ ἀκίνητον, καὶ δι' ἀναγνώσεως ἐπ' ἐκκλησίαις.

Ἡ δημοσίευσις γίνεται διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν καὶ βεβαιοῦται δι' ἀποδείξεων αὐτῶν, αἵτινες ἀποδείξεις ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον ἢ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ἐγκαίρως πρὸ τῆς ἐνάξεως τῆς δημοπρασίας.

Περὶληψὶς τῶν διακηρύξεων δημοπρασιῶν δύναται νὰ δημοσιεύωνται καὶ διὰ τοπικῶν ἢ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων 5 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς διενεργείας τῶν δημοπρασιῶν, μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ οἴκειου Μητροπολίτου.

Δημοσίευσις εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀπαιτεῖται.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διακήρυξις ἀπαραιτήτως δέον νὰ παραπέμπῃ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ νὰ περιέχῃ :

1) Τὴν ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον τῆς διενεργείας τῆς δημοπρασίας.

2) Ὅτι αἱ προσφοραὶ γίνονται προφορικῶς καὶ ἐγγράφως.

3) Τὸ εἶδος τοῦ ἀκινήτου, τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα, τὸ χωρίον, τὴν θῆσιν, τὰ ἔρια καὶ τὴν περιεῖπον ἐκτελεῖν τοῦ πρὸς ἐκμίσθωσιν κτήματος.

4) Τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς μισθώσεως.

5) Τὸν ἐλάχιστον ὄρον προσφοράς ὀριζόμενον δι' ἕκαστον ἔτος τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς τὸν μέσον ὄρον τῆς ἀποδόσεως κατὰ τὴν παρελθούσαν τριετίαν.

6) Τὸν ἀριθμὸν τῶν δόσεων τοῦ μισθώματος καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς αὐτῶν.

7) Τὰς κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 7 παράγραφος 3 τοῦ παρόντος, ὀριζόμενας ἀσφαλείας.

8) Ὅτι ἡ ἐγκαταστάσις τῶν πρακτικῶν θέλει γίνῃ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

9) Ὅτι ἡ Μονὴ δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς τυχόν ὑφισταμένας ἐπὶ τοῦ κτήματος δουλείας οὐδ' ὑποχρεοῦται εἰς ἐγκατάστασιν τοῦ μισθωτοῦ.

10) Ὅτι ὁ μισθωτὴς δὲν δικαιούται εἰς μείωσιν τοῦ μισθώματος διὰ βλάβην ἐκ θεομητίας ἢ ἄλλης τυχαίας αἰτίας ἐπηρεαζομένης ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως τῆς δημοπρασίας καὶ ἐφεξῆς.

11) Ὅτι ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ τὴν κατοχὴν τοῦ μισθίου, ὡς ὑπὲρ αὐτοῦ δουλείας, τὰ ὄρια αὐτοῦ καὶ ἐν γένει τὸ μίσθιον ἐν καλῇ καταστάσει, προσπαθεῖν αὐτὸ ἀπὸ πάσης καταπατήσεως διὰ προσωπικῶν αἰτιῶν, αἵτινες ἐκχωροῦνται αὐτῷ διὰ τῆς συμβάσεως περὶ μισθώσεως, εὐθινομένου ἄλλως εἰς ἀποζημίωσιν.

12) Ὅτι ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κληρομὴν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν φόρων καὶ παντὸς ἄλλου τινὸς φόρου τυχόν ἐπιβληθησομένου.

13) Ὅτι ὁ μισθωτὴς δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρει ἀλλοιώσεις εἰς τὸ κτῆμα ἄνευ νομίμου ἀδείας τοῦ Μητροπολίτου, παρεχομένης μετ' αἴτησιν τοῦ Ἡγουμένου Συμβουλίου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, οὐδὲ νὰ μεταβάλλῃ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ, πάσης τυχόν γενομένης κατόπιν ἀδείας ἢ καὶ ἄνευ ταισῆς, ἐγκαταστάσεως παρεχομένης μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως εἰς τὴν Μονήν, οὐσης ὑπὲρ αὐτῆς καὶ πάσης παρὰ τοῦ μισθωτοῦ ἐπιτευχθείσης βελτιώσεως τοῦ κτήματος.

14) Ὅτι τὸν μισθωτὴν βαρύνουσι μονομερῶς τὰ κηρύκια, τὰ τέλη, δικαιώματα κλπ. ἔξοδα μισθωτηρίου συμβολαίου μετὰ δύο ἀντιγράφων ὡς καὶ τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως.

15) Ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παράγραφος 3 τοῦ παρόντος ἐγγύησις ἐπιστρέφεται μὲν εἰς τοὺς μὴ ἀναδειχθέντας τελευταίους πλειοδότας τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας, παρεμένει εἰς χεῖρας τοῦ Ἡγουμένου Συμβουλίου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου μέχρι τῆς πληρωμῆς τῆς πρώτης δόσεως διὰ τὸν ἀναδειχθέντα ὡς τελευταῖον πλειοδότην μισθωτὴν, καταπίπτει δὲ ὑπὲρ τῆς Μονῆς, ἐν περιπτώσει μὴ ὑπογραφῆς τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου ἐξ ὑπατιότητος τοῦ τελευταίου πλειοδότου.

16) Ὅτι ἡ συγγραφή τῶν λοιπῶν ὄρων καὶ ὑποχρεώσεων εὐρίσκεται κατατεθειμένη εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως, τῆς Μονῆς καὶ τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας γενήσεται ἡ δημοπρασία, ὅπου προσερχόμενοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ἄρθρον 6

Ἡ συγγραφή τῶν ὑποχρεώσεων δέον ὅπως ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὄρων, περιλαμβάνῃ ἀπαραιτήτως καὶ τοὺς κατωθι:

1) Ἡ Μονὴ δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν προχρηματικὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ μίσθιον, μὴ ὑποχρεωμένη ἐκ τούτου ἢ ἐκ θεομητίας ἄλλης τυχαίας αἰτίας εἰς τὴν ἐπιστροφήν ἢ μείωσιν τοῦ μισθώματος ἢ λύσιν τῆς μισθώσεως, ὡς ἐπίσης ὁ μισθωτὴς δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθώματος, ἐὰν δὲν ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ μισθίου ἄνευ ὑπατιότητος τῆς Μονῆς.

2) Ὁ ἐγγυητὴς ὢν ὑπεύθυνος ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὄλοκλήρον μετὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου ἢ τοῦ μισθωτοῦ διὰ πᾶσαν αὐτοῦ ὑποχρέωσιν, σταρεῖται τοῦ εὐεργετήματος τῆς διζήσεως καὶ διαίρεσεως.

3) Οἰκονομικὸν οἰκοδόμημα ἢ ἐγκαταστάσις πάσης φύσεως, γενόμενον ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἐπὶ τοῦ μισθίου εἶτε κατὰ τὴν σύμβασιν εἶτε αὐτοπροαιρέτως, λυομένης ὡσαυδήποτε τῆς συμβάσεως, ἀνήκει εἰς τὴν Μονήν ἄνευ ἀποζημιώσεως τινὸς τοῦ μισθωτοῦ, μὴ δυναμένου νὰ ἀφαιρέσῃ μηδὲ τὴν οἰκοδομικὴν ὕλην.

4) Ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ ἐν καλῇ καταστάσει τὸ μίσθιον καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ τυχόν οἰκοδομίας, νὰ μὴ ἐπιφέρει ἀλλοιώσεις ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Ἐπίσης ὑποχρεοῦται νὰ διατηρῇ τὴν κατοχὴν τοῦ μισθίου καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ δουλειῶν ἀποκρούων πᾶσαν ἐπ' αὐτοῦ καταπάτησιν, ἔχων πάσας τὰς ἀγωγὰς τῆς Μονῆς. Ἐἶναι ὑπόχρεως ν' ἀντικαθιστᾷ τὰ ἀποξηραίνόμενα δένδρα δι' ἐμφυτεύσεως ἐτέρων καὶ νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὄριων τοῦ κτήματος.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς μισθώσεως ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τὸ μίσθιον ἄνευ ἀναβολῆς ἀμείωτον κατὰ τὰ ὄρια αὐτοῦ καὶ ἐλεύθερον κατοχῆς ἢ νομῆς παρὰ τρίτων, ὑποχρεούμενος μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ διὰ πᾶσαν μὲν ἐπὶ πλεόν ἡμέραν κατοχῆς ἢ νομῆς τοῦ κτήματος παρ' αὐτοῦ ἢ τρίτων εἰς ποινικὴν ῥήτραν ἀποζημιώσεως ἴσην πρὸς τὸ 1) 100 τοῦ ἐτησίου μισθώματος, διὰ κατοχὴν δὲ ἢ νομὴν αὐτοῦ πλεόν τῆς ἐβδομάδος εἰς ποινικὴν ῥήτραν ἀποζημιώσεως ἴσην πρὸς τὸ 1) 4 τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἄνευ τινὸς δικαιώματος προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην.

Ἡ ἐπὶ πλεόν τῶν δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως ἄρνησις ἢ ἀποφυγὴ τοῦ μισθωτοῦ πρὸς παραδόσιν τοῦ μισθίου προκαλεῖ τὴν ἄμεσον διὰ τῆς οἰκητικῆς ἀρχῆς ἐξουσίαν τοῦ μισθωτοῦ ἀπὸ τοῦ μισθίου.

5) Ἐπαναληφθεῖσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κατωτέρω ἄρθρ. 9 εἰσαφ. Α' παρ. 3 τῆς δημοπρασίας διακαθεῖται ἡ Μονὴ νὰ ἐγγράφῃ ὑποθήκην ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ τελευταίου πλειοδότου ἢ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος κατὰ τὴν ἀκυρωθεῖσαν δημοπρασίαν ἢ τοῦ ὀφειλομένου μισθώματος καὶ πάσης ἄλλης ἐντεῦθεν προσερχομένης ἀξιώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἐκ παλαιότητας τοῦ τελευταίου πλειοδότου ἢ τοῦ μισθωτοῦ ἐναρρηθῆσα νῆα δημοπρασία ἐνεργεῖται

εἰς βάρος καὶ τοῦ ἑγγυητοῦ, ἀμφοτέρων ἐνεχομένων ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλόκληρον διὰ τὴν ἐπι ἔλαττον διαφορὰν τοῦ νέου μισθώματος ἀπὸ τῆς προτέρας δημοπρασίας.

Ἄρθρον 7.

Ἡ δημοπρασία διευθύνεται παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, αἱ προσφοραὶ διακηρύττονται παρὰ τοῦ κήρυκος μεγαλοφώνως καὶ ἀναγράφονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς κατὰ σειρὰν ὡς ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ πλειοδότου.

Πᾶσα προσφορὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειοδότην, ἡ δὲ ὑποχρέωσις αὕτη μεταβιβαζομένη ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τοὺς ἀκολουθούτους ἐπιβαρύνει ὀριστικῶς τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἡ προσφορὰ ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ὁ πλειοδότης ἔλαβεν γνῶσιν τῆς συγγραφῆς τῶν ὄρων καὶ συμφωνῶν τῆς μισθώσεως καὶ ὅτι ἀποδέχεται ταῦτα.

Εἰς τὴν δημοπρασίαν εἰσὶ δεκτοὶ οἱ προσάγοντες γραμματίον παρακαταθήκης χρηματικοῦ ποσοῦ ἢ ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων ἢ καταθέτοντες εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1)10 τοῦ παρὰ τοῦ Ἡγουμένου Συμβουλίου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου τεθέντος ἐλαχίστου ὀρίου προσφορᾶς καὶ ἐγγύησιν ἀξιοχρεῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἑγγυητοῦ ἀνωτέραν κατὰ 10 ο)ο τοῦ ἐλαχίστου ὄρου προσφορᾶς ἢ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς δημοπρασίας τοῦ ἐκάστοτε ἀποτελέσματος αὐτῆς.

Ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁμολογιῶν ὑπολογίζεται εἰς τὴν τρέχουσαν ἀγοραῖαν αὐτῶν τιμὴν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ κατὰ τὴν προηγουμένην τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου.

Ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν δημοπρασίαν καὶ διὰ πληρεξουσίου, τοῦ πλειοδοτούντος πληρεξουσίου ὀφείλοντος νὰ δηλώσῃ ὅμως μετὰ τῆς προσφορᾶς ὅτι πλειοδοτεῖ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου καὶ νὰ προσαγάγῃ συγχρόνως τὸ πρὸς τοῦτο νόμιμον πληρεξούσιον.

Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τοῦτου ἀποκλείεται τῆς δημοπρασίας.

Παρατῶσις τῆς δημοπρασίας τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρὰ τῶν ἐνεργούντων ταύτην καὶ παρὰ τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ τοῦ ἑγγυητοῦ του, εἴαν δὲ τις τούτων εἶναι ἀγράμματος, ὑπογράφεται δι' ἄλλου ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων προσυπογραφομένων.

Οἰαδήποτε κατὰ τὴν δημοπρασίαν παρατυπία οὐδὲν γεννᾷ ὑπὲρ τοῦ μισθωτοῦ ἢ πλειοδότου δικαίωμα.

Ἐν ἀρνήσει τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ ἑγγυητοῦ νὰ ὑπογράψωσι τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, ὁ διευθύνων ταύτην καλεῖ τούτους αὐθημερὸν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀποφασίζει ὅπως προσέλθωσι καὶ ὑπογράψωσι τὰ πρακτικὰ ἐντὸς 24 ὥρων, ἐπὶ ἀπειλῇ ἀναπλειστηριασμοῦ εἰς βάρος τῶν.

Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἐνεργεῖται ὀκνοθεν εἰς βάρος αὐτοῦ ἀναπλειστηριασμός.

Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τὰ πρακτικὰ μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἀποστέλλονται εἰς τὸν οἶκτον Μητροπολίτην πρὸς ἔγκρισιν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ἐγκρίνονται μετὰ πάροdon τριῶν καὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν πρακτικῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Μητροπόλεως, βεβαιουμένης ἐκ τοῦ οἴκειου πρωτοκόλλου.

Ἡ ἐπὶ τῶν πρακτικῶν ἀπόφασις τοῦ Μητροπολίτου κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ἡγ)λιον ἢ τὸ Μοναστ. Συμβούλιον ἐγγράφως ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς, παρὰ τούτου δὲ εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν ἔγκρισιν τασσομένης προθεσμίας. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ὀφείλει ὁ πλειοδότης ὅπως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου πρὸς λήψιν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου, εἴτε δι' αὐτῆς ἐγκρίνεται ἡ δημοπρασία εἴτε διατάσσεται ἡ ἐκανάληψις αὐτῆς.

Περὶ τῆς μὴ ἐμφανίσεως τοῦ τελευταίου πλειοδότου συντάσσεται τὸ ἑσπέρας τῆς ἡμέρας καθ' ἣν λήγει ἡ 5)θῆμαρος προθεσμία πρακτικῶν ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ δύο μαρτύρων. Διὰ τοῦ πρακτικοῦ τούτου κηρύσσεται ἔκπτωτος αὐτοδικαίως ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ἡ δὲ κατατεθειμένη ἑγγύησις καταπίπτει ὑπὲρ τῆς Μονῆς ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Ἐνστασις κατὰ τοῦ πρακτικοῦ τούτου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐφ' ὅσον ἐγένετο ἐγγράφος διαμαρτυρία τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, κοινοποιηθεῖσα τῷ Μητροπολίτῳ νομίμως.

Ἄρθρον 8.

Ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται:

Α) Ὄκνοθεν παρὰ τῆς ἐνεργησάσης τὴν δημοπρασίαν ταύτην Ἐπιτροπῆς.

1) Ὄταν δὲν παρουσιασθῇ κατ' αὐτὴν πλειοδότης.

2) Ὄταν ματαιωθῇ αὕτη λόγῳ ἀπουσίας τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καθ' ἃ ἐν ἄρθρῳ 3 παράγραφος 4 τοῦ παρόντος διαλαμβάνεται.

3) Ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀναδειχθέντος τελευταίου πλειοδότου.

α) Ἐάν μετὰ τὸ πέραν τῆς δημοπρασίας ἀρνηθῇ νὰ ὑπογράψῃ αὐτὸς ἢ ὁ ἑγγυητὴς αὐτοῦ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ἐκπνεύση δὲ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 9 τοῦ παρόντος ὀριζομένη 24ωρος προθεσμία.

β) Ἐάν δὲν ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου εἰς τὸν Μητροπολίτην πρὸς κοινοποίησιν αὐτῷ τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζομένης διὰ τὴν ἔγκρισιν προθεσμίας.

γ) Ἐάν δὲν καταθέσῃ εἰς τὸ Ἡγ)λιον ἢ Μοναστ. Συμβούλιον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ μισθώματος γραμματίον παρακαταθήκης, χρηματικοῦ ποσοῦ ἢ ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων ἴσου πρὸς τὸ 1)4 τοῦ ἐλαχίστου τοῦ ὅλου μισθώματος.

Ἡ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν ὑπολογίζεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 παράγρ. 4 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

δ) Ἐάν δὲν προσέλθῃ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως πρὸς ὑπογραφήν τοῦ συμβολαίου,

Β) Ἀποφάσει τοῦ Μητροπολίτου.

1) Ὅταν κρίνη αὐτὴν ἀνυπατάτως ἢ λόγῳ τοῦ ἀσυμφόρου τοῦ ἀποτελέσματος ἢ λόγῳ παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

2) Ὅταν δοθῇ εἴτε εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἴτε εἰς τὸν Μητροπολίτην προσφορά μείζων κατὰ ὃ ο)ο τουλάχιστον.

Ἡ προσφορά αὕτη διὰ τὴν ἀληθῆ ὑπ' ὅσιν δέον τὴν ἢ ἐγγράφως, τὴν περιέχει ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὸ ἐπὶ πλέον προσφερόμενον ποσὸν καὶ τὸ σθένος τῆς προσφορᾶς, τὴν δοθῆ δὲ ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας εἰς τὸν Μητροπολίτην, ὅπως οὗτος ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δημοπρασίας.

3) Ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ μισθωτοῦ, διαλυομένης τῆς μισθώσεως καὶ προκηρυσσομένης νέας δημοπρασίας εἰς βῆρος τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὸ ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα τῆς μισθώσεως.

α) Λόγῳ καθυστερήσεως καὶ μιᾶς τῶν δόσεων τοῦ μισθώματος.

β) Λόγῳ παραβάσεως καὶ μιᾶς τῶν διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένων ὑποχρεώσεων του.

Ἡ ἐπαναληπτὴ δημοπρασία κηρύσσεται διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως τοῦ Ἡγμένου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης διακηρύξεως, διενεργεῖται δὲ ἐντός δέκα ἡμερῶν, ἀπ' ἧς ἡ διακήρυξις τοιχοκολληθῆ μόνον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς κοινότητος ἐνθα τὸ κτήμα, ἐπὶ ἀποδείξει τῆς οἰκείας Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, διεξαγομένης κατὰ τὰ λοιπὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἡ διακήρυξις πρὸς ἐπαναλήψιν τῆς δημοπρασίας ἐκδίδεται τὴν ἐπομένην.

1) Τῆς ἀγόνου ἢ ματαιωθείσης δημοπρασίας καθ' ἃ ἐν ἄρθρῳ 8 ἐδάφ. α' παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ὀρίζεται.

2) Τῆς λήξεως τῶν προθεσμιῶν αἵτινες ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 ἐδάφ. α' παράγρ. 3 τοῦ παρόντος.

3) Τῆς λήξεως παρὰ τοῦ Ἡγμένου εἰδοποιήσεως τοῦ Μητροπολίτου περὶ ἐπαναλήψεως τῆς δημοπρασίας λόγῳ ἀσυμφόρου ἢ παρατυπίας ἢ λόγῳ ὑποβολῆς μείζονος προσφορᾶς ἢ λόγῳ ἐκπτώσεως τοῦ μισθωτοῦ συμφώνως τὰς παραγρ. 1-3 τοῦ ἐδάφ. β' τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

Καταταθείσης τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 παρ. α' ἐδάφ. 3) γ) ὀριζομένης ἐγγυήσεως καὶ ἐντός ὃ ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης, τὸ Ἡγμενικὸν ἢ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον προσκαλεῖ ἐγγράφως τὸν τελευταῖον πλειοδότην πρὸς ὑπογραφήν τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου συντασσόμενου ἐνώπιον συμβολαιογράφου παραγγελῆ τοῦ Ἡγμένου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου.

Τὸ μισθωτήριον συμβόλαιον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ τοῦ Ἡγμένου ἢ τούτου κωλυομένου ὑπὸ ἐνός τῶν συμβούλων τῶν Μονῶν, πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένου ἀρμοδίως, τὰ δὲ τέλη καὶ λοιπὰ ἐν γένει ἐξοδα ὡς καὶ τὰ ἐξοδα ἐκδόσεως δύο ἀντιγράφων βραβύουσι μοιόμεως τὸν μισθωτὴν.

Ὁ μισθωτὴς λαμβάνει τὴν κατοχὴν τοῦ μισθίου

μόνον μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου.

Ὁ χρόνος τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθώματος ὀρίζεται ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας καὶ τῷ συμβολαίῳ, ἀλλ' οὐδέποτε τὸ ἐτήσιον μίσθωμα δύναται νὰ κατατηθῆ εἰς πλείονας τῶν 4 δόσεων.

Εἰς τὴν πρώτην δόσιν πάντοτε προκαταβαλλομένην συμψηφίζεται καὶ ἡ κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς δημοπρασίας δοθεῖσα πρὸς συμμετοχὴν ἐγγύτης.

Ἐκκαίσεως ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἐγγράφῳ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.

Σιωπηρὰ ἀνεμίσηται ἐξ ἑωραῖ.

Ἐξοφληθέντος ὀλοσχερῶς τοῦ μισθώματος καὶ ἐκτελεσθεῖσάν πασῶν τῶν ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεων τοῦ μισθωτοῦ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 10.

Προκειμένου περὶ μισθώσεως δασῶν πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι καὶ τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ τῶν ὑποχρεώσεων ἀναφερομένων ὅρων λογίζονται ὑπονοούμενοι καὶ οἱ ὑπὸ τῶν νόμων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἰδιωτικῶν δασῶν ὀριζόμενοι τοιοῦτοι. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν μίσθωσιν μεταλλείων ἢ ὀρυχείων.

Ἄρθρον 11.

Ἡ πρόεδρος δημοπρασία διεξάγεται ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἐπομένην συνοπτικὴν διαδικασίαν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἢ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἐπαρχικοῦ ἐπιμελεῖται τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως διὰ τοιχοκολλησεως εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Κοινοτικῆς 10 τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν δημοπρασίαν τοιαύτης καὶ δι' ἀναγνώσεως ταύτης ἐπ' ἐκκλησίαις, ἀποστελλομένης παρὰ τούτου ἐγκαίρως τῆς διακηρύξεως εἰς τὸν οἰκεῖον ἐφημερίον.

Ἡ δημοπρασία διενεργεῖται ἡμέραν Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἐξαιρεσίμων ἀπὸ 10ης μέχρι 12ης π. μ. διὰ προφορικοῦ διαγωνισμοῦ τηρουμένων πρακτικῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν προσφορῶν ἐκφωνουμένων διὰ κήρυκος.

Ἀμα τῷ πέρατι τῆς δημοπρασίας τὸ σχετικὸν πρακτικὸν μετὰ τῆς ἀποδείξεως τοιχοκολλησεως τῆς διακηρύξεως καὶ τοιαύτης τοῦ ἐφημερίου διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην πρὸς ἐγκρίσιν.

Ἄρθρον 12.

Μετὰ τρεῖς δημοπρασίας, κηρύσσας ἀνυπατάτως λόγῳ μὴ προσελεύσεως πλειοδοτῶν ἢ λόγῳ ἀσυμφόρου ἐπιτρέπεται ἢ δι' ἀντεπιστάσεως καλλιέργεια ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν Μονῶν, βάσει προϋπολογισμοῦ ἐξόδων καὶ ὑπολογισμοῦ ἐσόδων ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Ἀλλὰ καὶ ἐκτός τῆς ὡς ἄνω περιπτώσεως ἐπιτρέπεται ἢ δι' ἀντεπιστάσεως καλλιέργεια κτημάτων ἐφ' ὅσον ὁ οἰκεῖος Ἐπαρχικῆς ἑσφαλῆ τοῦτο πρόσφορον καὶ συμφέρον εἰς τὴν Μονήν.

Ἄρθρον 13.

Τὰ περιουτήματα αὐτοῦσια εἰσοδήματα ἐκ τῶν δι' ἀντεπιστάσεως καλλιεργουμένων κτημάτων, ὅσα δὲν

εἶνε ἀναγκαῖα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ λοιποῦ πρὸσωπικοῦ ἐκτιοῦνται διὰ τακτικῆς μὲν πλειοδοσίας, ἔφ' ὅσον ἡ πιθανὴ ἀξία αὐτῶν εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραχ. 3.000, διὰ προχείρου δὲ τοιαύτης ὅταν ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίῃ τὰς δραχ. 3.000. κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα περὶ μισθώσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, κατ' ἀμφοτέρας ὁμως τὰς περιπτώσεις μετ' ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολίτου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἐκποίησην τῶν περισευμάτων κτηνοτροφικῶν καὶ ἄλλων προϊόντων.

Ἄρθρον 14.

Ἐναντίον τοῦ ἀποτελέσματος δημοπρασιῶν μισθώσεως κτημάτων, ἐκποιήσεως περιόντων καὶ ἐν γένει ἐπισκευῆς ἢ ἐκποιήσεως ἀκινήτων οἱ μοναχοὶ τῆς οἰκείας Μονῆς δύνανται νὰ ἐνίστανται δι' αἰτήσεώς των. δεόντως ἠτιολογημένης εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

Ἐπισκευαί.

Ἄρθρον 15.

Ἐπισκευαὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν Μονῶν δύνανται νὰ γίνωνται μόνον εἴθε ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου καὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν ἄρθρων 17 παρὰ γ. 1 καὶ 21 παρ. 2 τοῦ παρόντος.

Διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπισκευῆς ἀπαιτεῖται ἐπὶ ἔργου μὲν ἀξίας ἀπὸ δραχ. 2.000 μέχρι 10.000 προϋπολογισμὸς δαπάνης συντεταγμένος ὑπὸ ἐμπειροτέχνου, ἐπὶ ἔργου δὲ ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 10.000 δραχμ. προϋπολογισμὸς καὶ μελέτη διπλωματοῦχου μηχανικοῦ τεθεωρημένη ὑπὸ τοῦ οἰκεῖου Νομομηχανικοῦ.

Διὰ τὰ ἔργα ἀξίας κάτω τῶν δραχ. 2.000 δὲν ἀπαιτεῖται προϋπολογισμὸς.

Αἱ ἐπισκευαὶ γίνονται διὰ προχείρου μὲν δημοπρασίας δι' ἔργα ἀξίας κάτω τῶν 2.000 δραχ. διὰ τακτικῆς δὲ τοιαύτης δι' ἔργα ἀξίας ἀνωτέρας τῶν δραχ. 2.000.

Διὰ τὴν διεπίργειαν τῶν δημοπρασιῶν ἐπισκευῆς ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος «περὶ μισθώσεως ἀκινήτων» τὰ δὲ πρακτικὰ αὐτῶν κυροῦνται ὑπὸ τοῦ οἰκεῖου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 16.

Διάθεσις ἐσόδων.

Ἄπασαι αἱ ἐξ οἰαοδήποτε αἰτίας εἰσπράξεις ἐκ τῶν προσόδων τῆς διατηρουμένης περιουσίας κατατίθενται εὐθὺς ὡς συντελεσθῶσιν ἐντόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἐπ' ὀνόματι τῆς Μονῆς καὶ ὑπὸ λογαριαρισμὸν «Πρόσοδοι ἐκ τῆς διατηρουμένης περιουσίας».

Τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκεῖου Ἱεράρχου, Μοναχὶ ἀπέχουσαι τοῦλάχιστον ἕξ ὥρας ἀπὸ τοῦ πλησιέστερου Ὑψιματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποστάσεως ὑπολογιζομένης μετὰ βάσιν τὸ τοχύτερον σὺνθηδες μέσον συγκοινωνίας τὸ συνδέον τὴν Μονὴν πρὸς τὸ πλησιέστερον Ὑψιμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Μόνον τὰ αὐτούσια εἰσοδήματα τῆς Μονῆς παραμένουσι παρ' αὐτῆ εἰδοποιουμένου ἐκάστοτε ἐγγράφως περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς πεσότητος αὐτῶν τοῦ

οἰκεῖου Μητροπολίτου, ὅστις ἀπεφαίνεται ἐπὶ τῇ ἠτιολογημένῃ προτάσει τοῦ Ἡγῆλου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς διαθέσεως αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω λ) τὸν κατανειθεμένων προσόδων τῆς διατηρουμένης περιουσίας καταβάλλονται τ' ἀπαιτούμενα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούτων εἰδῶν πρὸς διατροφὴν τῶν μοναχῶν, δοκίμων καὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Μονῆς κατὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν δι' ὅλοκληρον τὸ ἔτος. Ἐπίσης τῆς πρὸς θέρμανσιν τῶν μοναχῶν ἀπαιτουμένης καυσίμου ὕλης.

Ὁμοίως τῶν ἀναγκαιούτων διὰ τὴν ἐν γένει συντήρησιν τῶν διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῆς Μονῆς διατηρουμένων κτηνῶν.

Ὁ Ἡγουμένος ἢ ὁ Οἰκονόμος τῆς Μονῆς φυλάσσει τὰς προμηθείας καὶ διανέμει αὐτὰς ἀναλόγως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἡγουμένου ἢ Πρῶτουμένου τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου.

Ἐπίσης ἐκ τῶν προσόδων τῆς διατηρουμένης περιουσίας, ἔφ' ὅσον ἐπαρκοῦσιν αὐταί, καταβάλλονται καὶ αἱ λοιπαὶ εἰς τὸν προσημῶν τῆς Μονῆς ἀναγεγραμμέναι δαπάναι.

Εἰδικώτερον εἰ πρόσδοι τῆς διατηρουμένης περιουσίας, διατίθενται κατὰ τὴν κάτωθι ὀριζομένην σειρὰν προτεραιότητος.

- 1) Προμήθειαι εἰδῶν τροφῆς μοναχῶν, ἱερομονάχων.
- 2) » » ἐπενδύσεων ἐν γένει.
- 3) » φαρμάκων καὶ ἀμοιβῆ ἱατροῦ.
- 4) » εἰδῶν φωτισμοῦ, θερμάνσεως, καθαριότητος καὶ πλυστικῶν.
- 5) Προμήθειαι εἰδῶν τροφῆς ζώων ἐν γένει.
- 6) Λοιπαὶ δαπάναι συντηρήσεως ζώων.
- 7) Προμήθειαι κηροῦ, φυσιλίων, ἐλαίου, θυμιάματος καὶ δαπάναι κατασκευῆς ἱερῶν ἀμφίων.
- 8) Μισθοὶ ὑπηρετῶν τῆς Μονῆς ἐν γένει.
- 9) Δαπάναι διεξαγωγῆς πανηγύρεων.
- 10) Τόκοι δανείων ἐνυποθήκων ἢ μὴ.
- 11) Δικαστικὰ ἔξοδα ἐν γένει καὶ ἔξοδα προκηρῦξεως δημοπρασιῶν.
- 12) Ἐξοδα ἄρχιερατικῶν λειτουργιῶν.
- 13) Δαπάναι ξενίας.
- 14) Προμήθειαι καὶ ἐπισκευὴ ἐπίπλων καὶ σκευῶν.
- 15) Ὀλοιοπορικὰ ἔξοδα τῶν διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Μονῆς μετακινουμένων Ἡγῆλων καὶ μοναχῶν.

Πλεονάσματα.

Ἄρθρον 17.

Αἱ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὡς ἄνω δαπανῶν ἀδιάθετοι πρόσδοι θεωροῦνται πλεονάσματα τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους, δυνάμενα νὰ διατεθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἔτους διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κάτωθι δαπανῶν, ἔφ' ὅσον παρίσταται πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ οἰκεῖου Μητροπολίτου καὶ κατὰ τὴν κάτωθι ὀριζομένην σειρὰν προτεραιότητος.

- 1) Δαπάναι συντηρήσεως καὶ μικροεπισκευαὶ τῶν κτηρίων τῆς Μονῆς.
- 2) Γενικαὶ ἐπισκευαὶ ἢ ἐπέκτασις τῶν κτηρίων τῆς Μονῆς καὶ ἀμοιβῆ μηχανικοῦ.

3) Συνδρομαὶ δι' ἐκκλησιαστικούς εκπαιδευτικούς σκοπούς (ὑποτροφίαι μοναχῶν κλπ.).

4) Συνδρομαὶ δι' ἄλλους εκπαιδευτικούς σκοπούς.

5) Συνδρομαὶ διὰ φιλανθρωπικούς σκοπούς καὶ βοηθήματα ἐν γένει.

6) Ἐπένδυσαι δι' ἀγροῦ· ἐπαφελούς προσοδοφόρων ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν κτημάτων ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου.

Μέχρι τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω χρησιμοποίησεως αὐτῶν, τὰ πλεονάσματα δύνανται νὰ ἐπενδύωνται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμ(η)λίου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου τῆς ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου εἰς Ἐθνικὰ χρεώματα ἢ Χρηματογράφα κατατιθέμενα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἐπ' ὄνοματι τῆς οἰκείας Μονῆς.

Αἱ ἐκ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω χρεωγράφων πρόσοδοι ἀναγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῆς Μονῆς καὶ διατίθενται ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ πρόσοδοι τῆς διατηρουμένης περιουσίας.

Ἄρθρον 18

Μετατροπὴ Κεφαλαίων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐξήσεως τῶν προσόδων ἐπιτρέπεται ἡ ἐκποίησης πρὸς μείζον ὄφελος ἀκινήτων κτημάτων τῶν Μονῶν.

Ἡ ἐκποίησης γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱεραρχίας Συνόδου ἐπὶ τῆ αἰτήσεαι τοῦ Ἡγουμ(η)λίου ἢ τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, δεόντως ἠκελογημένη, ὑπεβαλλομένη αὐτῇ διὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου μετὰ σχετικῆς γνωμοδοτήσεως αὐτοῦ.

Ἡ ἐκποίησης γίνεται μόνον διὰ τῆς τακτικῆς πλειοδοτικῆς δημοπρασίας, ἧς τὰ πρακτικὰ κυροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου.

Τὸ τίμημα κατατίθεται ὀλοκλήρον ἅμα τῇ συντάξει τοῦ Συμβολαίου, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ἐπ' ὄνοματι τῆς Μονῆς, ἢ ἐξ ἀπόδειξις τῆς καταθέσεως προσαρτᾶται εἰς τὸ πωλητήριο συμβολαίου.

Διὰ τὴν ἐξέγξιαν τῆς δημοπρασίας τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1931 Διατάγματος «περὶ ὄρων καὶ τρόπου ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Μοναστηριακῶν ἀκινήτων».

Προκειμένου περὶ δωρεῶν ἀκινήτου δι' εὐσεβεῖς ἢ φιλανθρωπικούς σκοπούς πρὸς τῆ ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀπαιτεῖται καὶ εἰδικὸς νόμος ἐπιτρέπων τὴν τοιαύτην παραχώρησιν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐσόδων τῆς διατηρουμένης περιουσίας γίνεται μόνον ὀνόματι ἀποδεικτικῶν εἰσπραξέως, ὡς ἐπίσης ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων γίνεται μόνον διὰ χρηματικῶν ἐντολῶν πληρωμῆς ἀποκοπτομένων ἐξ εἰδικῶν διπλοτύπων βιβλίων, ἐτυπομένων δαπάναις τῆς Μονῆς συμφώντως πρὸς τὰ συνημμένα τῷ παρόντι ὑποδείγματα.

Τὰ ἀποδεικτικὰ εἰσπραξέως καὶ αἱ χρηματικὰ ἐντολὰι πληρωμῆς ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμ(η)λίου, προκειμένου δὲ περὶ τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4567 ὑπαγομένων Μονῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ἀικονόμου τῆς οἰκείας Μονῆς.

Ἄρθρον 20.

Διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς διαχειρίσεως τῆς διατηρουμένης περιουσίας τηροῦνται κατ' ἐκάστη Μονῇ τὰ ἑξῆς κύρια βιβλία.

α) Βιβλίον Ταμείου, ἐν ᾧ καταχωροῦνται κατὰ χρονολογικὴν σειράν τὰ εἰσπραττόμενα χρηματικὰ ποσά, εἴτε ἐξ εἰσπραξέως προσόδων τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς, εἴτε δι' ἀναλήψεως ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς ἐνέργειαν πληρωμῶν.

2) Αἱ παρὰ τοῦ Ἡγουμ(η)λίου ἢ Μοναστ. Συμβουλίου ἐνεργούμεναι πληρωμαὶ, εἴτε εἰς ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐντολῶν πληρωμῆς εἴτε διὰ καταθέσεως προσόδων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

β) Βιβλίον Καθολικοῦ, ἐν ᾧ καταχωροῦνται κατ' ἄρθρον προσημοῦ τὰ εἰσπραττόμενα ἔσοδα καὶ τὰ πληρωσόμενα ἔξοδα τῆς Μονῆς.

γ) Βιβλίον ὑποθήκης ἐν ᾧ ἀναγράφονται α') ἅπαντα τὰ ἐναποθηκευόμενα προϊόντα κατ' εἶδος καὶ ποσότητα καὶ ἡ διάθεσις αὐτῶν.

2) τὰ διὰ τὴν διατροφήν καὶ τὰς λοιπὰς ἀνάγκαι τῶν Μοναχῶν προμηθευόμενα ἐκ τοῦ ἐμπορίου εἶδη καὶ ἡ διάθεσις αὐτῶν.

δ) Βιβλίον κτηματολογίου τῆς διατηρουμένης περιουσίας.

Ἡ τήρησις τῶν ἀνωτέρω βιβλίων δύναται ν, ἀνατεθῆ εἰς ἓνα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμ(η)λίου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ εἰς ἓνα μοναχὸν μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Συμβούλιον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου.

Προϋπολογισμός.

Ἄρθρον 21.

Τὸ διαχειριστικὸν ἔτος τῶν Μονῶν ἀρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐσόδων τῆς διατηρουμένης περιουσίας ὡς καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων πρέπει νὰ στηρίζονται εἰς ἐγκεκριμένον π(ε)σ(μ)όν.

Ἐν τῷ π(ε)σ(μ)ῷ πρέπει νὰ ἀναγράφονται κατ' ὑπολογισμόν, ὅσον ἔνεστι ἀκριβῆ, τὰ ἐτήσια ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς Μονῆς ὡς καὶ αἱ πιθαναὶ ἐκτακτοὶ δαπάναι.

Ὁ π(ε)σ(μ)ὸς συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμ(η)λίου ἐντὸς τοῦ πρώτου εικοσαήμερου τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου εἰς τριπλοῦν. Τὸ ἓν τῶν ἀντύπων παραμένει εἰς τὴν Μονῆν, τὰ λοιπὰ δύο ὑποβάλλονται μέχρι τῆς 10ης τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην πρὸς ἐγκρίσιν, ὑποχρεούμενον ὅπως προβῆ εἰς ταύτην ἀπαραιτήτως μέχρι τῆς 15ης Δεκεμβρίου, ἵνα ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους ὃ ἀφορᾷ ὁ π(ε)σ(μ)ός.

Ὁ προϋπολογισμὸς πρὸ τῆς ὑπεβολῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Μητροπολίτην, ἐκτίθεται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μονῆς, ἐπὶ δέμηρον, καλοῦνται δὲ διὰ προσκλήσεως αἱ Μοναχοί, ἵνα λόβωσι γνῶσιν τούτου, καὶ ἐκφέρωσι τὰς ἐυχὸν ἐπ' αὐτοῦ ἀντιρροήσεις, αἵτινες καὶ συνυποβάλλονται μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὸν Μητροπολίτην, ὅστις καὶ ἐκδίδει ὑποχρεωτικῶς ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασιν κοινοποιουμένην εἰς τοὺς ἐπισταμένους μοναχοὺς.

Ἡ ἐκθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ βεβαιούται διὰ

πρωτοκόλλου υπογεγραμμένου υπό τῆς πλειονότητος τῶν μοναχῶν, συνυποβαλλομένου εἰς τὸν Μητροπολίτην μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐκ τῶν ἐγκριθησομένων δύο ἀνειτύπων τὸ ἐν ἐπιστρέφεται εἰς τὴν Μονὴν πρὸς ἐκτέλεσιν, τὸ δὲ ἕτερον παραμένει παρὰ τῷ οἰκείῳ Μητροπολίτῃ, πρὸς παρακολούθησιν τῆς καλῆς καὶ ἐγκαίρου ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἐπιστροφῆς τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἢ εἰσπραξίς τῶν ἐσόδων καὶ ἢ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων ἐνεργεῖται βάσει τοῦ κατὰ τὸ προηγουμένου ἔτους ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον ἢ Μοναστ. Συμβούλιον ὀφείλει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ περιτέλλῃ τὰς δαπάνας καὶ συντελῇ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων.

Ἀπαγορεύεται κατ' ἀρχὴν ἢ ἐντολὴ δαπανῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἐγκεκριμένων διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ πιστώσεων.

Ἐὰν ἐνεκὲν ἐξαιρετικῶν ὄπως περιστάσεων καταστῇ ἀναπόφευκτος δαπάνη, περὶ ἧς δὲν προνοεῖ ὁ προϋπολογισμός, δὲν δύναται δὲ νὰ ἀναβληθῇ αὕτη διὰ τὸ ἐπιπλέον ἔτος, ὅπως ἀναγραφῇ σχετικῆς πίστωσης ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ, τότε δύναται νὰ αἰτηθῇ ἢ χορηγία ἐκτάκτου πιστώσεως.

Ἡ ἐγκρίσις τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων δίδεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου τῇ ἡτιολογημένῃ αἰτήσῃ τοῦ οἰκείου Ἑγουμενοσυμβουλίου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς αἰτίας καὶ τῶν λόγων τῶν μὴ ἐπιτρέποντων τὴν ἀναβολὴν διὰ τὸ ἐπιπλέον ἔτος.

Πᾶσα ὑπέρβασις τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ ἐκτάκτως χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἀπορρίπτεται κατὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἀπολογισμοῦ καταλογίζεται δὲ δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου εἰς βάρος τοῦ ἐντελεσθέντος τὴν δαπάνην Ἑγουμενοσυμβουλίου ἢ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, δυναμένου ὅπως ἐφεσβάλῃ τὰς τὴν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἄπολογισμός.

Ἄρθρον 22.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον καταρτίζει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεώς του, τοῦ προηγουμένου ἔτους, διὰ μετὰ τῶν στελεχῶν, τῶν βιβλίων, ἀποδεικτικῶν εἰσπραξέων καὶ χρηματικῶν ἐντολῶν πληρωμῶν, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν στοιχείων ὑποβάλλει τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 10 Φεβρουαρίου, εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην πρὸς ἔλεγχον καὶ ἐγκρίσιν.

Ὁ ἀπολογισμὸς πρὸ τῆς ὑποβολῆς του, ἐκτίθεται ἐπὶ 10 ἡμέρων εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Μονῆς, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τοῦτου οἱ Μοναχοὶ καὶ ἐκφέρωσι τὰς τυχόν ἀντιρροήσεις αὐτῶν ἐπὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τῆς καλῆς καὶ ἐννόμου διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀπολογισμοῦ βεβαιοῦται διὰ πρωτοκόλλου υπογεγραμμένου ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν μοναχῶν, συνυποβαλλομένου εἰς τὸν Μητροπολίτην μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων ἀντιρροήσεων τῶν Μονα-

ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

[1]

Ἡ ἐν Γενεύῃ συνδιάσκεψις διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀφήσῃ ἀδιαφόρους τὰς διεθνεῖς χριστιανικὰς ὀργανώσεις. Ὑπόθεσις ἐξαιρετικῆς σημασίας διὰ τὴν ζωὴν τῶν λαῶν καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτῶν προαγωγὴν κατὰ τὸ εἰρηνευτικὸν πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, προκαλεῖ σπουδαίως τὸ ἐνδιαφέρον ὄχι μόνον τῆς «Παγκοσμίου ἐνώσεως διεθνῶν διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν φιλίας» καὶ τῶν μετ' αὐτῆς συνεργαζομένων διεθνῶν χριστιανικῶν ὀργανώσεων, ἀλλὰ καὶ τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τοῦ ἀποκληθέντος πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν κίνησιν «Ζωῆς καὶ Ἀράσεως» (Life and Work) τῆς Στοκχόλμης.

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν, ὅπως διάφορα ἐν Παρισίαις ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα, ἐν οἷς καὶ ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας, εὐρισκόμενα εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ὀργανώσεων ταύτων, συσχεθῶσιν ἐν κοινῇ συναντήσῃ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνισχύσεως τῆς συνδιασκέψεως τῆς Γενεύης, πρωτοβουλία τοῦ προέδρου τῆς «Παγκοσμίου ἐνώσεως κλπ.» λόρδου Dickinson.

Εἶνε προφανές, ὅτι αἱ χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι δύνανται σπουδαίως νὰ ἐπιδράσωσιν ἠθικῶς καὶ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν αὐτῶν. Αἱ προϋποθέσεις ἕως, τὸ πνεῦμα τὸ ἐμπνέον

χῶν ἀποφαίνεται ἡτιολογημένως ὁ Μητροπολίτης, κοινοποιῶν ἐγκαίρως τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐνισταμένους.

Ὁ Μητροπολίτης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ προβαίνει εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐγκρίσιν αὐτοῦ, ἐκδίδων σχετικὴν ἀπόφασιν κοινοποιουμένην ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ ὑπόλογον Ἑγουμενοσυμβούλιον ἢ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον, δυνάμενον, ἐν περιπτώσει καταλογισμοῦ, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου, προσφύγῃ δι' ἐφέσεως εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἧς ἢ ἀπόφασις καθίσταται ὑποχρεωτικῆ.

Ἄρθρον 23.

Τὸ παρὸν Διάταγμα τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν κεχωρισμένως δι' ἐκάστην Μονὴν ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ σχετικοῦ πρὸς αὐτὴν Διατάγματος περὶ τῆς διατηρητέας περιουσίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργός

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΚΟΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

‘Ο «Σύνδεσμος τῶν Ἀθέων». [10]

Ὅπως ἔλος αὐτὸς ὁ στρατὸς ἀνδρικῆς, γυναικείας καὶ παιδικῆς δυνάμεως γείνη ἐπιθετικὸς καὶ φέρη ἀποτέλεσμα, ὡς πρὸς τὴν ἐκρίξωσιν τῆς θρησκείας ἐδημιουργήθη καὶ ἐγκατεστάθη ἡ «Ἐταιρεία τῶν

ἐκάστην τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων, αἱ τάσεις, ὁ ἰδιαιτερός ἱστορικὸς χαρακτήρ, ἡ ἰδιάζουσα ψυχολογικὴ σύνθεσις ἢ χαρακτηρίζουσα τὰς ἐπὶ μέρους χριστιανικὰς Ἐκκλησίας ἀποτελοῦσι γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐνέβαλλον εἰς πολλὰς σκέψεις περὶ τῆς πλήρους τελικῆς ἐπιτυχίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ κατ' Αὐγούστου τοῦ 1925 συνελθοῦσα ἐν Στοκχόλμῃ «Γενικὴ διάσκεψις τοῦ πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ» ἀπετέλεσε γιγνόμενῆς μεγάλῃς σημασίας. Διότι οἱ παρευρεθέντες εἰς τὸ συνέδριον ἔκαينو 610 ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν (πλὴν τῆς Λατινικῆς) ἐπεχειρήσαν μακρὰν πάσης δογματικῆς, λειτουργικῆς καὶ διοικητικῆς πολεμικῆς, νὰ δημιουργήσωσι κοινὰς κατευθύνσεις πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων, τῶν ἐμφανισθέντων μεταπολεμικῶς. Ἐπεχειρήθη, δηλονότι, ἡ συνένωσις τῶν διισταμένων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ μόνον τοῦ ἐδάφους τῆς κοινωνικῆς ἀναδιοργανώσεως.

Δὲν θὰ ἐξετασθῇ εἰς τὸ παρὸν σημεῖωμα τὸ περιεχόμενον τῶν κατευθύνσεων τούτων· ἴσως τοῦτο ἀποτελέσει τὸ ὑποκείμενον ἄλλῃς σχετικῆς μελέτης. Λέγω μόνον, ὅτι ἡ ἠθικὴ τοῦ Εὐαγγελίου ὡς βᾶσις ἐπιλύσεως τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων, δὲν εἶναι ἀνεξάρτητον τῶν δογματικῶν ἀληθειῶν, οὐδὲ δύναται νὰ νοηθῇ κεχωρισμένως τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸν ἰδιαιτερόν χαρακτήρα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ διάσκεψις τῆς Στοκχόλμης δὲν εἶχε τὸν χαρακτήρα θρησκευτικοῦ τινος συγκροτισμοῦ τῶν διαφόρων ἀνατολικῶν θρησκευμάτων καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, καθὼς ἄλλοτε ποτε ἐγένετο ἐν Σικάγῳ, ἐνθα ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν θρησκειῶν εἶχον ἀπαρτίσει εἶδος «θρησκευτικοῦ κοινοβουλίου», ἡ δὲ περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς διδασκαλία τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐτίθετο παραλλήλως πρὸς τὴν περὶ νιρβάνα δοξασίαν τῶν Ἰνδῶν. Ἡ Στοκχόλμη ἐπεξήτησε νὰ δεῖξῃ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐγνώριζεν ἢ μόνον τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Βασιλείαν Αὐτοῦ. Καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ οἱ διάφοροι συνέδροι ἐξήτασαν τὰ σημερινὰ ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα τῶν λαῶν.

ΑΡΧΙΜ. ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ΠΟΛΑΚΙΣ

Προϋστάμενος τοῦ ἐν Παρίσιος ἐλλ. ναοῦ

Στρατευομένων Ἀθέων», τὸ ἀκούραστον, ἀσπλαγγνὸν πνεῦμα τῆς προπαγάνδας καὶ τοῦ διωγμοῦ. Ἀρχηγὸς αὐτῆς ἦτο ὁ Γίαρσλάδσκυ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐλέγχου τοῦ Κόμματος (τῆς ἱεράς ἐξετάσεως τοῦ Κομμουνισμοῦ), ἐνὸς ὄργανου κατὰ τὴν δύναμιν δευτέρου μόνον ἀπὸ τοῦ Πολιτικῶν Γραφείου τοῦ Κόμματος καὶ τῆς Ὀργάνου. Ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν Ἰδρυσιν αὐτῆς κατὰ τὸ 1925 ἡ Ἐταιρεία διατάχθη ὑπὸ τοῦ Κόμματος, ὅπως δώσῃ κατευθύνσιν καὶ μέθοδον εἰς ὅλας τὰ ὀργανώσεως, αἵτινες ἐργάζονται ἐπὶ τοῦ ἀντιθρησκευτικοῦ πεδίου.

Ὁ Γίαρσλάδσκυ ἀνεθώρησε μερικὰς ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν τῆς Ἐταιρείας του κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1930. Κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1926 ἡ Ἐνωσις ἤρθημε 87,000 μέλη. Μετὰ ἐν ἔτος 138,000. Τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1929 ὁ ἀριθμὸς ἀνῆλθεν εἰς 465,000. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1930 ἔφθασε τὰ 2,000,000 καὶ τὴν 1 Μαρτίου 1930 ὁ κατάλογος περιελάμβανε 3,000,000. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναθεωρήσεως ὁ Γίαρσλάδσκυ ἀνεβλῆκε τὸ σύνολον εἰς 3,500,000.

Ποικίλαι εἶνε αἱ ἐνέργειαι τῆς ἐξ ἑκατομμυρίων συνισταμένης αὐτῆς πολεμικῆς ἀντιθρησκευτικῆς ὀργανώσεως. Στρατολογεῖ καὶ ἐκπαιδεύει πράκτορας διὰ τὸ προπαγανδιστικὸν ἔργον ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Τὸ σύστημα τῆς προπαγανδιστικῆς περιλαμβάνει σοβαρὰς διευθυνόμενα ἀντιθρησκευτικὰ σεμινάρια καὶ ἑκατοντάδας ἐγγεγραμμένων φοιτητῶν. Ἡ «Ἐφημερίς τῶν διδασκάλων» ἐμνημόνευσε 35 τοιαῦτα ἰδρύματα καὶ 7,500 φοιτητὰς καὶ ἀκολούθους κατὰ τὴν 21ην Ἰανουαρίου 1930. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἰδρυθὲν ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Ἱστορίας καὶ Φιλοσοφίας τοῦ πρώτου Πανεπιστημίου τῆς Μόσχας ἐφοδιάζει εἰδικούς πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις ἀντιθρησκευτικῆς δράσεως. Οἱ συγγραφεῖς τῆς Πετροπόλεως ὠργάνωσαν τοιοῦτο ἐκπαιδευτικὸν κέντρον χάριν τῆς προσόδου τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν ἐν τῇ προπαγάνδῃ τῆς ἀθέας. Συντομότεραι σειραὶ μαθημάτων ὡσαύτως ἐδημιουργήθησαν καὶ διδάσκονται εἰς ἐθελοντὰς ἐργάτας τοῦ Κόμματος, οἷον τοὺς Κομσομόλους (Λενίνεις γενικὰς Σύνδεσμος Κομμουνιστικῆς Νεολαίας), τοὺς Σκαπανεῖς, τὰς Ἐνώσεις τεχνιτῶν, τὸν Στρατὸν καὶ ἄλλας λέσχας, τὰ τμήματα γυναικῶν, τὰ σχολεῖα καὶ τὴν σειρὰν τῶν ἀναγνωστηρίων, τὰ ὁποῖα φθάνουν μέχρι τῶν χωρίων.

Φιλολογία ἀντιθρησκευτικὴ ἀφθόνως πλημμυρεῖ προσηρμοσμένη πρὸς τοὺς ἐργάτας, τοὺς χωρικοὺς, τὰς γυναῖκας, τὴν νεολαίαν, τὰ παιδιά, τοὺς Χριστιανούς, τοὺς Ἰουδαίους, τοὺς Μουσουλμάνους καὶ τὰς ἐθνικὰς μειονότητες ἐν ταῖς διαφόραις αὐτῶν γλώσσαις. Νέα ἐμφάνισις εἶνε ἡ ἐξ 9 τόμων ἀποτελου-

μένη «ἀντιθρησκευτική φιλολογική και καλλιτεχνική Βιβλιοθήκη διὰ παιδιά». Αἱ κατὰ τὸ 1929 ἐκτυπωθεῖσαι σελίδες ἀνήλθον εἰς 34,000,000, εἰς ἃς ἔτερα 13,000,000 προσετέθησαν κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ 1930.

Αἱ ἐορταὶ ὄλων τῶν θρησκειῶν συστηματικῶς καταπολεμοῦνται διὰ προγραμμάτων ἀντιθέτων, ἐπεξεργασμένων καὶ ὑποστηριζομένων. Αἱ «ἀντιπασχάλισαι Συλλογαὶ» τοῦ 1930 ἐξεδόθησαν εἰς τρεῖς τόμους, ἀνὰ ἓνα διὰ τὰς πόλεις, τὰ χωρία καὶ τὰ σχολεῖα. Διεξάγεται διαρκὴς προπαγάνδα ὑπὲρ τῶν ἐρυθρῶν γάμων, κηδεῶν, θαπτίσεων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν. Νέα τμήματα τῆς Ἑταιρείας ἐγκυβίστανται εἰς τὰ ἐργαστάσια, τὰς λέσχας, τὰς κατὰ τόπους συνεργατικὰς καὶ τὰς συλλογικὰς ἐπαύλους. Ὁ ἀσύρματος διαδιβάζει βραχείας ἱστορίας καὶ γεγονότα τῆς ἡμέρας ποικιλλόμενα δι' ἀντιθρησκευτικῶν ἁσμάτων καὶ σκωμμάτων.

Αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ πάσης κατηγορίας, ἔχοντα μεγάλην συνολικὴν κυκλοφορίαν, εἶνε φρεῖς τοῦ διαγγέλματος τῆς ἑταιρείας αὐτῆς. Τὸ εἰκονογραφημένον Ὅργανον Μπεζμπόζνικ (ὁ ἄθεος), ἠφαίστειον γολοισοποιήσεως, βλασφημίας καὶ ἐξεγέρσεως πρὸς δρᾶσιν, ἐδημοσίευσεν 400,000 ἀντίτυπα ἑβδομαδιαίως κατὰ τὸ 1930. Μία ἐκ τῶν εἰκόνων τοῦ ἐμπαίζουσα τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον δεικνύει τὰ θάθη τῆς διακομφοδήσεως, τὰ ὅποια ἐκφράζει. Ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδαν «τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου» οἱ μετέχοντες τραγαλίζουσιν διάφορα μέλη· δύο ἐξ αὐτῶν ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ἐνδύσθαι. Νέαι ἐκδόσεις τῆς προπαγάνδας τῆς Ἑταιρείας ἐκινήσασθαι εἰς τὰς καλλιτέχνους καὶ τὰς πλωτὰς ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ποταμῶν.

Ἐναντίον τῆς ἀσκήσεως τῆς θρησκείας τόσον ὑπὸ τοῦ τύπου ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦ θήματος ζητοῦνται οικονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ πιέσεις ἄκυροι κατὰ τὸν νόμον, μολοντί ὁ Γερσολλάβσκι ἀποτρέπει ἀπὸ τῆς χρήσεως διοικητικῶν μέτρων καὶ κατακρίνει τὴν ἀνάπτυξιν ἀντιθρησκευτικῆς προπαγάνδας εἰς βαθμὸν μὴ ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν, οὐχ ἦσαν ἐργάται θρησκείων ἀποβαίνοντες ἄεργοι. Μέλη θρησκευτικῶν χορῶν ἀποκλειόμενα ἀπὸ τῆς Ἐνώσεως τῶν Μουσικῶν μένουσιν ἄνευ ἐργασίας. Διδάσκαλοι ἐπισκεπτόμενοι Ἐκκλησίαν ἢ Συναγωγὴν ἀπολύονται. Παιδιά οἰκογενειῶν θρησκευουσῶν εἶνε τὰ τελευταῖα ἀπολαύοντα σχολικῶν προνομίων.

(Ἀκολοῦθε) Ο ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΜΒΩΝΑ

13.

Τὸ θρησκευτὸν πλήθος

(Β'. Κυρ. Νηστειῶν - 27 Μαρτίου)

«Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε μὴκέτι χωρεῖν μὴδὲ τὰ πρὸς τὴν ἑσπέραν».

(Μαρκ. ιβ' 2)

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἐνθυμίζει τὰ συμβαίνοντα παρ' ἡμῖν κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτὰς καὶ δὴ κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν Ἁγίων Παθῶν. Οἱ φιλακόλουθοι τότε ἀξάνουσι καταπληκτικῶς καὶ οἱ ναοὶ εἶναι πάντοτε ἀνεπαρκεῖς διὰ νὰ περιλάβωσιν ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλήθη τῶν πιστῶν. Ἔϊνα ἀναμφισβήτητον ὅτι εὐρισκόμεθα ἐνώπιον θρησκείων τοσούτων, διὰ τὸν ὅποιον δικαίως χαιρεῖ ἡ Ἐκκλησία. Ἄς ἐπωφεληθῶμεν ὅμως τῆς εὐκαιρίας τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περιοπισῆς (Μάρκ. ιβ'. 1—12) ἵνα ἐμβαθύνωμεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ θρησκευτῶν πλήθους ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Α'.—Πλήθη πολλὰ ἠκολούθουν πάντοτε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διόλου παράδοξον λοιπὸν ὅτι καὶ ὁ πτωχικὸς οἶκος τῆς Καπερναοῦμ δὲν ἐπύρκεσε διὰ νὰ φιλοξενήσῃ τοὺς διψῶντας νὰ ἴδωσιν τὸν Κύριον, ὅστις ἐδίδασκεν «ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς» (Ματθ. ζ'. 29). Ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας Του ἄλλων ἐκίνει τὴν περιέργειαν καὶ ἄλλων τὸν θαυμασμόν, τῶν δὲ ἀρχόντων τοῦ λαοῦ διήγειρε τὴν ὑποψίαν καὶ τὸν φθόνον. Καὶ εἶχε τόσην γλυκύτητα ὁ Χριστός, ὅτε ὠμίλει πρὸς τοὺς ταπεινοὺς, εἶχε τόσην ἀγάπην, ὅτε ἀντίκρουζε τοὺς πάσχοντας! Καὶ οἶαν ἀγάπην! Ἀγάπην δυναμένην νὰ δίδῃ τὴν υἰείαν, τὴν χαράν, τὴν ζωὴν! Καὶ οἱ νεκροὶ ἀκόμη ἀνίσταντο εἰς μίαν προσταγὴν Του! Πῶς νὰ μὴ τρέχῃ ὁ λαός; Ἀλλὰ καὶ πῶς νὰ μὴ Τὸν φοβούνται καὶ νὰ μὴ Τὸν παρακολοιθοῦν οἱ καπηλεύοντες τὰ ἱερά, οἱ ἀρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ; Ἴδου διατί τόσον πλήθος τὸν ἠκολούθει πάντοτε, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔλειπον ποτε ἀπὸ τὸ ἀκροατήριόν Του οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· τοὺς συναντῶμεν καθημένους εἰς μίαν γωνίαν καὶ εἰς τὸν εὐσεβῆ ἀκόμη οἶκον τῆς Καπερναοῦμ.

Ὁ Κύριος «ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον», ἄνευ διακρίσεως, ὅπου δήποτε καὶ ἂν ἔτρεχον διὰ νὰ Τὸν ἀκούσων. Ἡ φωνὴ Του ἀντήχει καὶ εἰς τὰς ὄχθας τῆς Γεννησαρὲτ καὶ εἰς τὸ ὄρος τῆς Γαλιλαίας καὶ εἰς τὸν ναὸν τῶν Ἱεροσολύμων. Καὶ ἡ θαυματουργικὴ δύναμις Του διεχέιτο παντοῦ· ἀκόμη καὶ ἄστον ἔδιδεν εἰς τὰ πεινῶντα πλήθη, ἐκεῖ ὅπου ὁ ἐπισιτισμὸς ἦτο δύσκολος. Ἀλλὰ ἀκριβῶς εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο σημεῖον ἐπέστησεν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν Του· «ζητεῖτέ με—εἰπέ ποτε πρὸς αὐτοὺς—οὐχ ὅτι εἶδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε καὶ ἐχορτάσθητε» (Ἰω. σι'. 26).

Πόσον εἶχε δίκαιον νὰ μὴ ἔχη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ πλήθους! Μήπως βραδύτερον δὲν Τὸν ὑπεδέχθησαν ὡς βασιλέα οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλὴμ ψάλλοντες «Ὡσαννά»; Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μετ' ὀλίγας ἡμέρας δὲν ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν ξένον ἡγεμόνα

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Μία δεκαετία.

Τῇ 12 Μαρτίου συνεληρώθη δεκαετία ἀπὸ τῆς ἐμμανήσεως τῆς οὐραίου κληθείσης «ἀνακαινιστικῆς κινήσεως» ἐν τῇ ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀποκορυφώσαν-

τὸν θάνατον τοῦ «βασιλέως» των φωνάζοντες «σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν»;

Β'.—Ἀνάγκη ἄρα προσοχῆς εἰς τὸ θρησκευτὸν πλῆθος, τοῦ ὁποίου ὅλοι ἡμεῖς εἴμεθα τὰ ἐπὶ μέρους μέλη. Ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσωμεν ἑαυτὸν τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν τρέχουμεν ν' ἀκούσωμεν περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐξάπαντος μεταξὺ ἡμῶν ὑπάρχουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δι' ὅ,τι καὶ ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἠλεγξεν ὡς τρέχοντας ὀπίσω Του χάριν τῶν ἁγίων Του. Τί ἄλλο εἶναι ὅλοι ὅσοι ἐνθυμούνται τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, μόνον ὅταν πρόκηται νὰ ζητήσωσι τὴν θεραπείαν τῶν βιωτικῶν των ἀναγκῶν ἢ τὴν εὐλογίαν τῶν ἐπιχειρήσεών των μόνον; Ἄλλοι τρέχουσιν εἰς τοὺς ναοὺς ἐξ ἀπλῆς συνηθείας, ἐξ ἀπλῆς περιεργείας, καὶ ἔστιν ὅτε καὶ ματαιοδοξία οἰκτρὰ κινεῖ πολλοὺς εἰς ὠρισμένας θρησκευτικὰς τελετὰς καὶ πανηγύρεις. «Ὁ λαὸς οὗτος—λέγει περὶ αὐτῶν ὁ Θεὸς—τοῖς χεῖλεσί με τιμᾶ, ἢ δὲ καρδιά αὐτοῦ πόροω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ». Καὶ ὅμως ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν δὲν προσκυνεῖται εἰ μὴ «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ» (Ἰω. δ', 23, 24).

Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ μία μερὶς πιστῶν, οἱ ὁποῖοι συναρπαζόμενοι ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν πρὸς στιγμὴν νομίζουσιν ὅτι ἀνήκουσι πράγματι εἰς τὸν Στρατὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἄς μὴ βασισθῶμεν πολὺ εἰς αὐτὸν τὸν ἐνθουσιασμὸν, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μὴ διαφέρῃ διόλου ἀπὸ τὸν συναγερομένον τῶν ἱεροσολυμιτῶν. Ποσάκις, τῷ ὄντι, δὲν σταυρώνομεν καὶ ἡμεῖς τὸν Χριστὸν, παρ' ὅλον τὸν ὑπὲρ τῶν ἁγῶν Του ἐνθουσιασμὸν μας!

Μεταξὺ, τέλος, τῶν ἐρχομένων εἰς σχέσιν πρὸς τὸν Χριστὸν ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι μηδὸλως ἔχοντες τὴν διάθεσιν ν' ἀποβάλωσι τὰς ἰδίας των προλήψεις. Οὗτοι ἀξιοῦσι νὰ συμβιβάσωσι τὸν Χριστὸν πρὸς τὰς ιδέας των! Ἴδου οἱ «γραμματεῖς» τῆς ἐποχῆς μας, οἱ διαρκῶς μεμψιμοιροῦντες καὶ αἰτιώμενοι τὴν Ἐκκλησίαν. Αὐτοὶ ἔχουσι πάντοτε «προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις» καὶ «δικαιοῦσιν ἑαυτούς» Πρὸς τούτους ὁ Κύριος καὶ σήμερον φωνάζει «ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;» (Ματθ. θ', 4).

Ἡ πένθιμος συνοδεία τοῦ βασταζομένου παραλυτικοῦ διὰ τοῦ ὠραίου καὶ συγκινητικοῦ της παραδείγματος, μᾶς παρέχει τὸ μέτρον τῆς ἀληθινῆς πίστεως, ἢ ὁποία πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου ὑποχωρεῖ καὶ ἢ ὁποία μόνη εἶναι ἀξία τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἐπωφεληθῶμεν τῆς ἱερᾶς περιόδου τῆς νηστείας ὅπως καλλιεργήσωμεν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν πίστιν ταύτην, ἐὰν θέλωμεν νὰ μὴ μείνη ἄχαρπος ἢ θρησκευτικότητος μάς. «Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει» (Ψαλμ. ν' 17).

E. Γ. Μ.

θείας εἰς τὴν ἀπὸ τῆς πατριάρχικης Ἐκκλησίας ἀποσχίσαν τῆς «πανοδικῆς» Ἐκκλησίας. Πρὸ δεκαετίας ἀκοιβῶδες ὄμας τοῦ κλήρου τῆς τότε πρωτευούσης μεθ' ἑνὸς ἀντιπροσώπου καὶ τοῦ κλήρου τῆς Μόσχας παρουσιάσθη εἰς τὸν ἀειμνήστον πατριάρχην Ρωσίας Τύχωνα ἐπέδειξεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἄγεται ἐκ' αὐτοῦ κατὰ χρημάτων, ὁ δὲ πατριάρχης δηλώσας ὅτι μετὰ συγκλήσεως συνόδου καταθέσει τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν συνέστησεν εἰς τὴν διοργάνωσιν προσοφωγῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως. Αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης κινήσεως ἦσαν ἢ κατάλοιποι τοῦ πρὸς τὴν ἀπολυταρχίαν δεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἢ δημοκρατικοποιήσεως πασῶν τῶν πλεονῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δόγματος τῆς κοινωνικῆς ἰσότητος. Ὅταν ἐνέσκηψεν ὁ λαμὸς εἰς τοὺς παρὰ τὸν Βόλγαν πληθυσμοὺς ἢ ἐν λόγῳ ὄμας ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς βοηθείας τῶν πληθυσμῶν διὰ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐν τοῖς ναοῖς ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ πατρ. Τύχωνος. Σκοπὸν ἑαυτῆς ἢ «ἀνακαινιστικὴ κίνησις» ἔταξε τὴν «ἐξυγιάναι τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας» καὶ ἐδογματίσεν τὴν «ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ ὁσωνδήποτε κοσμικῶν καταστάσεων», διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀμέσως ἐδέχθη τὸν χωρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ κράτους. Κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ 1923 ἐκήρυξε τὴν «ἠθικὴν καταδίξιμν τῆς κεφαλαιοκρατίας» τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισεν ὡς «ἠθικὸν κακόν», καὶ δι' ὅς «θανάσιμον ἀμάρτημα». Ἀποσκοπήσασα εἰς τὴν «ἀνακαινιστικὴν πασῶν τῶν πλεονῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς» προέβη εἰς ἐκκλησιαστικὰς μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς «δυναμιζότητος» τοῦ δόγματος (κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς «στατικῆς δογματικῆς») καὶ τῆς ἠθικῆς ορθοπιστικότητος τῶν κανόνων. Ὅντω ἐθεσπίσθη τὸ «κένρον» «ὀργανευστικὸν ἐπισκοπῆτον» (ὁ θεσμὸς τῶν ἐργασιῶν ἐπισκόπων ἐκ χειροτονίας ἐργασιῶν ἱερέων) καὶ ὁ β' γάμος τῶν κληρικῶν, ἢ λειτουργία τῆς ἀρχαίας σλαβωνικῆς μεσηρόσθη καὶ εἰς τὴν ρωσικὴν, ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι δὲ ταύτῃ ἐγείρονται ἐκ τῶν τάξεων τῆς πανοδικῆς ἐκκλησίας ἡμεῖς καὶ πλῆθος ἰκανοποιήσεως ὅτι ἡ ἀνακαινιστικὴ αὐτὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κίνησις «ἐπέτεξε νὰ διατηρησῆ τὸ γνήσιον κάλλος τῆς ὀρθοδοξίας καὶ νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ ἀφθαρτὸν αὐτῆς πνεῦμα καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς συνθήκαις τῆς σημερινῆς ζωῆς» (ὑπὸ τὸ σοβιετικὸν δηλ. καθεστῶς).

Ὁ συνήγορος καὶ ἡ ἐλευθερία.

Εἰς ἐκ τῶν συνηγόρων τῆς βερεσσάσεως κατὰ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθε δὲς εἰς συνεδρίαν κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα.

— Προνοία τοῦ σεβ. μητροπολίτου Δράμας ἰδρύθησαν Κατηχητικά Σχολεῖα ἐν Δράμα, ἐκδίδεται δὲ καὶ ἑβδομαδιαῖον θρησκευτικὸν φύλλον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ φρουρὸς τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ».

— Παρατηρηθέντος ἐπὶ Συνόδου ὅτι δὲν ὑπεβλήθησαν εἰσέτι ἐν αὐτῇ ἐκθέσεις πεπραγμένων κλπ. ἐκ μέρους Σεβ. τιτῶν Μητροπολιτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀποστολάς αὐτῶν, ἀπεφασίσθη νὰ συστηθῆ αὐτοῖς ὅπως σπεύσωσι νὰ ὑποβάλωσι τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀπαντῶν εἰς σχετικὸν ἔγγραφο τῆς Ἱ. Συνόδου, γνωρίζει ὅτι οὐδεμία διάταξις ὑπάρχει ἐν τῷ Ἀγροτικῷ Νόμῳ, ἐπιτρέπουσα τὴν χορήγησιν γεωργικοῦ κλήρου τοῖς ναοῖς καὶ ὅτι ἡ ἐν ἄρθρῳ 31 τοῦ νόμου τούτου διάταξις ἀφορᾷ μόνον τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου.

— Γνωσθέντος τῆ Ἱ. Συνόδῳ ἐξ ἔγγραφου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὥρισε τόκον 10)ο διὰ τὰ παρ' αὐτῆ κατατιθέμενα περισεύματα τῶν ναῶν ἀντὶ 40)ο, ἐδόθη αὐτῷ ἡ ἀπάντησις ὅτι ὁ νόμος 5148 ἐν ἄρθρῳ 59 ἐπιτρέπει τὴν κατάθεσιν, πλὴν τῆς Ἐθνικῆς, καὶ εἰς τὰς Τραπεζὰς Ἀγροτικὴν καὶ Ἑλλάδος, καὶ συνεπῶς τὰ περισεύματα τῶν ναῶν δύναται νὰ κατατίθενται καὶ ἐν αὐταῖς ὑπὸ συμφερωτέρους ὄρους.

— Κατόπιν ἔγγραφου τοῦ σεβ. μητροπολίτου Θήρας, πληροφοροῦντος τὴν Ἱ. Σύνοδον ὅτι εἰς τοὺς μοναχοὺς τῆς ἱ. μονῆς Χοζοβιωτίσεως ἐπεβλήθη ὑπὸ τῆς

τῆρ συνεχίζομένην ἔτι ἐν τῷ κακορροδικεῖῳ πολυχροτον δίκην ἀκούσας παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως ὅτι «ἐπάσχει καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεως» ἀντέλεξεν ἐντόνως ὅτι ἐὰν ὁ κ. εἰσαγγελεὺς «ἀκολουθῶν τὴν μεταφυσικὴν ὁμιλίαν περὶ ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως» αὐτὸς «δὲν παραδέχεται μεταφυσικὴν» καὶ, κατ' ἀκολουθίαν, «δὲν παραδέχεται τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως». Καὶ ἐπέμεινε ὅτι δὲν κυβερνᾷ ὁ ἄνθρωπος τὴν βούλησιν, ἀλλὰ τὰν ἀπαλιν, ἦτοι ἡ βούλησις κυβερνᾷ τὸν ἄνθρωπον. Τί πταίει λοιπὸν ὁ πελάτης του ἂν ἐφόνευσε καὶ ἐτεμάχισε τὸ θῆμά του. Θὰ ἠθέλομεν νὰ ἠκούομεν τὸν ἐν λόγῳ δικηγόρον τί θὰ ἔλεγε περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐὰν ἦτο συνήγορος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ἢ νὰ ἐβλέπομεν τί θὰ ἔπραττεν ἐὰν συνελάμβανε ἐν τῇ οἰκίᾳ του κλέπτειν ἢ κακοποιῶν ἐπιβουλενόμενον τὴν ζωὴν του ἢ τινὸς τῶν οἰκείων του. Διότι, φαίνεται, ὅτι τὸ περιλάλητον ζήτημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως λαμβάνει εἰς τὸ στόμα μυστῶν τινῶν τῆς Θέμιδος λύσεις ποικίλας, ἢ καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτους, διὰ τοῦ αὐτοῦ στόματος, ἀναλόγως τῆς διζαντικῆς σκοπιμότητος κατὰ τὰ ἐκάστοτε συμφέροντα.

οἰκείας Κοινότητος προσωπικὴ ἐργασία καὶ ζητοῦντος τὴν σχετικὴν ἐνέργειαν τῆς Ἱ. Συνόδου ἐπὶ τῆς ἀντικανονικῆς ταύτης πράξεως, ἀπεφασίσθη νὰ ἐρωτηθῆ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Θρησκευμάτων ἀρμόδιος νομικὸς σύμβουλος, ἂν οἱ κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ δικαιούνται ν' ἀπαλλαγῶσι τῶν ὑποχρεώσεων προσωπικῆς ἐργασίας, ὡς φρονεῖ ἡ Ἱ. Σύνοδος.

— Εἰς ἀπάντησιν σχετικοῦ Συνδικοῦ ἔγγραφου πρὸς τὸν ΟΔΕΠ, προκληθέντος κατόπιν ἐπανεπιλημμένων παραπόνων Μητροπολιτῶν, ὅτι καθυστεροῦνται οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων οἱ πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1929, οἵτινες ἔδει νὰ καταβληθῶσι ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου, τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ΟΔΕΠ ἐγνωρίσει τῆ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι, κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τρεχοῦσης χρήσεως, ἀπεφασίσθη ὅπως τοὺς καθυστερομένους ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου μισθοὺς τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων μέχρι Ὀκτωβρίου τοῦ 1929 πληρώσῃ ὁ ΟΔΕΠ, εὐθὺς ὡς τὰ οικονομικὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐπιτρέψωσι τοῦτο.

— Διὰ Διατάγματος αἱ Ἱ. Μοναὶ 1) Γενεθλίῳ Θεοτόκου, 2) Κοιμήσεως Θεοτόκου, 3) Ἁγίας Τριάδος, 4) Μολυβδοσκεπάστου, 5) Ἀγ. Ἀποστόλων καὶ 6) Γεν. Θεοτόκου Στομίῳ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βελλᾶς καὶ Κονίτσης συνεχωρεύθησαν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τῶν Εἰσοδίων Θεοτόκου τῆς αὐτῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

— Γενομένης ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱ. Μονῆς Γηροκομείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν, Σύμβουλοι μὲν ἐξελέγησαν οἱ Κύριλλος Γιαννακόπουλος, ἱεροδιάκονος, καὶ Καλλιόπιος Ρόδης, Μοναχὸς, Ἡγούμενος δὲ διωρίσθη ὁ Ἱερομόναχος Ἀρτέμιος Δρόβος.

— Ὡσαύτως τῆς Ἱ. Μονῆς Χρυσοποδαριωτίσεως τῆς αὐτῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σύμβουλοι μὲν οἱ Βησσαρίων Παπαθανασίου Ἱερομόναχος, καὶ Μελέτιος Στασινοπούλου Ἱερομόναχος, Ἡγούμενος δὲ ὁ Ἱερομ. Ἀντώνιος Ψυχάλινος.

— Σύμβουλος τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Λουκᾶ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας διωρίσθη ὁ Μοναχὸς Μιχαὴλ Οἰκονόμου ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Λουκιανοῦ Νιδνίου.

— Ὡσαύτως Σύμβουλος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Στεφάνου Μετεώρων διωρίσθη ὁ Μοναχὸς Νικηφόρος Ἀναστασίου ἀντὶ τοῦ προσωρινοῦ Στεφάνου Τσουλιανῆ.

— Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως γνωρίσαντος τῆ Ἱ. Συνόδῳ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ὅπως ἰδρύσῃ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς ἑαυτοῦ Ἐπαρχίας αἰθουσαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Βῆμα Κυρίου», ὡς κέντρον ἀναγνωστηρίου καὶ Κατηχητικῆς Σχολῆς, καὶ αἰτησαμένου τὴν ὑποστήριξιν καὶ εὐλογίαν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀπεφασίσθη ν' ἀνακοινωθῆ αὐτῷ ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐπευλογεῖ τὸ ἔργον αὐτοῦ.

— Περὶ λήγοντα τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ὁ σεβ. μητροπολίτης Γυθείου κ. Διονύσιος ἐν πανηγυρικῇ τελετῇ κατέθηκε τὸν θεμέλιον νέου φιλανθρωπικοῦ καθιδρύματος-Γηροκομείου, μέλλοντος προνοία αὐτοῦ ν' ἀνεγερθῆ παρὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ ἤδη θαυμασιῶς λειτουργούντος Νοσοκομείου «Ἱπα-

παντῆ καὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ μεγάρου. Κατὰ τὴν τελετὴν ἡ Α. Σ. ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν συγκεντρωθέντα λαὸν τοῦτο μὲν ἵνα ἐξάρῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνεγέρσεως τοιούτων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐν πάσῃ φιλανθρωπευμένῃ κοινωσίᾳ, τοῦτο δὲ διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ πρεπόντως καὶ δημοσίᾳ τοὺς ὁπωσδήποτε συμβαλόντας εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Γηροκομείου, καὶ ἰδίᾳ τὴν Χριστιανικὴν Ὀργάνωσιν τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς πόλεως Γυθείου καὶ τὸν δημοδιδάσκαλον κ. Στ. Διακαράκον, γενναίως ἐπιχορηγήσαντας εἰς τὸ θεαρεστον ἔργον.

— Κατὰ τὴν προσκλήσει τοῦ σεβ. μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανοῦ συγκληθεῖσαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρλθόντος Φεβρουαρίου γενικὴν συνέλευσιν τῆς ἐν Λεωνιδίῳ Ἐκκλησιαστικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τοῦ κατὰ τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἀδελφότητος προβλεπομένου Νοσοκομείου. Πρὸς τοῦτο ἐψάλλη ὁ ἁγίασμός, εἶτα δ' ὁ μὲν αἰδεσ. Δ. Κουτσογιάννης ἐξήρῃ τὸν σκοπὸν τοῦ νοσοκομείου, ὁ δὲ λατρὸς κ. Ἰ. Χαρμαντᾶς ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πόλεως πρὸς τὸν σεβ. Μητροπολίτην, πρωτοβουλία καὶ μερίμνη τοῦ ὁποίου ἐπετεύχθη ἡ εὐδωσις τοῦ ἔργου. Ἡ Α. Σ. ἐν τῇ ἀπαντήσει τῆς ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν σεβαστὴν δέσποιναν κ. Ἐλένην Τσοῦχλου, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία τῆς δωρεᾶς τοῦ οἰκῆματος κληρονόμων Α. Καρδαρά.

— Προνοίᾳ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐν συγκεντρώσει θεολόγων κληρικῶν ἐγένετο σύσκεψις διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Θ. Κηρύγματος ἐν τοῖς ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Κατ' αὐτὴν ἀπεφασίσθη ὅπως ἐν τοῖς ναοῖς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐκτὸς τῶν κατὰ Κυριακὴν κηρυγμάτων τῶν γινομένων ὑπὸ τῶν τακτικῶν ἱεροκηρύκων κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ μετὰ μεσημβρίαν, ὡς καὶ κατὰ τοὺς Χαιρετισμούς, καθωρίσθησαν ἵνα κηρύττῃται ὁ θείος λόγος καὶ εἰς τοὺς ναοὺς οἵτινες στεροῦνται τακτικοῦ ἱεροκήρυκος. Οὕτω τὸ θεῖον κήρυγμα κατὰ τὴν Α' καὶ Β' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν διεξαχθήσεται κατὰ τὸ ἐξῆς πρόγραμμα.

Ἐν Ἀθήναις. — α'. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Σεβ. Συνοδικοί Ἀρχιερεῖς ὅπου ἂν ὡσι λειτουργοῦντες.

β'. Ὁ Πανος. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἰάκωβος Βαβανᾶτσος ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Νικολάου (Καισαριανῆς) τῇ Α'. Παρασκευῇ, καὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ εἰς τὸν ἱ. ναὸν Ἐθαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (Περιστερίου).

γ'. Ὁ Ἱερολ. Ἱεροκήρυξ Ἀττικῆς Ἱεροδ. Χριστοφόρος Παπουτσόπουλος τῇ μὲν Α'. Παρασκευῇ ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίας Τριάδος (Βύρωνος), τῇ Ἑορτῇ τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ τῇ μὲν πρώτῃ ἐν τῷ ἐν Χαροκόπῳ Ἱ. Ναφ. τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ, τὸ δὲ ἑσπέρας ἐν τῷ ἱ. ναφ. τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Ν. Φιλαδελφείας.

δ'. Ὁ Πανος. Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Λαμπρινίδης τῇ Β'. Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίας Φωτεινῆς Ν. Σμύρνης.

ε'. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. Κύριλλος Ζαχόπουλος τῇ Β'. Παρασκευῇ ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Γεωργίου (Δουρογούτη) στ'. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Ἀγγελιδάκης τῇ Β'. Παρασκευῇ ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Νικολάου (Κουκάκι).

ζ'. Ὁ Αἰδεσ. Πρεσβύτερος Ἐμμ. Μυτιληναῖος τῇ Β'. Παρασκευῇ ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Κωνσταντίνου (Κολωνοῦ).

η'. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. Σπυρ. Σγουρόπουλος τῇ Β'. Παρασκευῇ ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Δημητρίου (Νέας Ἐλβετίας).

θ'. Ὁ Πανος. Ἀρχιμ. Γερμανὸς Βαρυκόπουλος τῇ Β'. Παρασκευῇ ἐν τῷ ἱ. ναφ. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Καλαμακίου).

ι'. Ὁ Αἰδεσ. Οἶκον. Ἡλείας Ἀνδρικόπουλος τῇ Β'. Παρασκευῇ ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίας Τριάδος (Ἡρακλείου).

ια'. Ὁ Αἰδεσ. Οἶκον. Γεράσιμος Ποταμιᾶνος τῇ Β'. Παρασκευῇ ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Βασιλείου (Ροθα).

Ἐν τῷ Στρατῷ.

1. ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιμ. Γερμανὸς Ρουμπάνης.

2. ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἰάκωβος Βαβανᾶτσος.

3. ὁ Ἀρχιμ. Χριστοφόρος Χατζῆς.

4. ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Δημητρίου.

5. ὁ Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Παρίσης.

6. ὁ Ἀρχιμ. Προκόπιος Καλλιωνεζῆς.

7. ὁ Ἀρχιμ. Χερουβεῖμ Ἀννίνος.

8. ὁ Ἀρχιμ. Σπυρίδων Σγουρόπουλος.

9. ὁ Ἀρχιμ. Κύριλλος Ζαχόπουλος.

10. ὁ Ἱεροκήρυξ Ἀττικῆς Ἀρχιμ. Παντελεῖμων Παπαγεωργίου.

11. ὁ Ἱεροκήρυξ Ἀττικῆς Ἱεροδ. Χριστοφόρος Παπουτσόπουλος.

12. ὁ Πρωτοπ. Λουκάς Παπαναστασίου.

Ἐν ταῖς Φυλακαῖς.

1. ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἰάκωβος Βαβανᾶτσος.

2. ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. Παντελ. Παπαγεωργίου.

3. ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἱεροδ. Χριστοφ. Παπουτσόπουλος.

4. ὁ Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Ἀντωνόπουλος.

5. ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Δημητρίου.

6. ὁ Ἀρχιμ. Ἱερόθεος Καρελλᾶς.

7. ὁ Ἀρχιμ. Ἀνδρέας Μαντουδῆς.

8. ὁ Ἀρχιμ. Κύριλλος Λαμπρινίδης.

9. ὁ Ἀρχιμ. Προκόπιος Καλλιωνεζῆς.

10. ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Ἀγγελιδάκης.

11. ὁ Ἀρχιμ. Πολύκαρπος Διώσης.

12. ὁ Ἀρχιμ. Προκόπιος Παπαγεωδωφού.

13. ὁ Ἀρχιμ. Σπυρ. Σγουρόπουλος.

14. ὁ Οἶκον. Γεράσιμος Ποταμιᾶνος.

Ἐν Πειραιεῖ.

1. ὁ Σεβασμιώτ. Μητροπολίτης πόλην Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιναιτίας ὁμιλεῖ ὅπου καὶ ἂν ἡ λειτουργίαν.

2. ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Σεβαστείας ὁμιλεῖ ἐν τοῖς ἱ. ναοῖς τοῦ Προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ Νέας Κοκκινιάς.

3. ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἰάκωβος Βαβανᾶτσος τῇ Β'. Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίας Παρασκευῆς (Νέας Καλλιπόλεως) καὶ Ἀγίου Φανουρίου Δραπετσῶνος.

4. Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Δημητρίου τῇ Β'. Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Διονυσίου (Πειραιῶς).

5. Ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. Παντελ. Παπαγεωργίου τῇ Α'. Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Διονυσίου (Πειραιῶς), τῇ δὲ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τὴν πρώτῃ ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Ἐλευθερίου.

6. Ὁ Αἰδεσ. Πρωτ. Γεώργιος Μακρῆς τῇ Β'. Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Νείλου τοῦ Μυροβλήτου.

7. Ὁ Αἰδεσ. Πρωτ. Βασίλειος Χούπης τῇ Β'. Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Παντελεῖμονος (Δραπετσῶνος).

8. Ὁ Πανος Ἀρχιμ. Ἀθαν. Κοντογιάννης τῇ Α'. Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν ἐν τῷ ἱ. ναφ. Ἀγίου Ἐλευθερίου.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Χρήσεως 1931 (ήτοι από 1—1—1931 έως 31—12—31)

Εισπράξεις		Δαπάναι	
1) Ἐξ Ἑνοικίων	Δρ. 102,905.—	1) Διὰ Βιοτεχνικόν Τμήμα	Δρ. 2,000.—
2) Εἰσφορῶν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἐφημερίων καὶ ἄλλων	486,164 50	2) » Μισθοῦς	» 64 185.50
3) Ἐκ Τροφείων	» 2,725.—	3) » Τρόφιμα	» 420,132 95
4) » Ναυῶν Ὀρφανοτροφείων	» 4,907.20	4) » Ἐξοδα Συγκοινωνίας	» 18,252.90
5) » Τόκων	» 2,629.—	5) » Καύσιμον Ὑλην	» 14,451.65
6) » Ναυῶν Ἀγ. Βασιλείου (Ροῦζ)	» 5,732 50	6) Ἱματισμὸν καὶ ὑπόδησιν, ἀπόρρεσις	» 37,013 45
7) » τῆς περιουσίας τοῦ Ἰσοβάτου πρὸς κάλυψιν ἐλλείμματός	» 150,847.85	7) » Κτίρια καὶ Ἐγκαταστάσεις	» 119,681,30
		8) » Εἶδη Ἐκπαιδευτηρίου	» 1,870 80
		9) » Φάρμακα	» 1,136,50
		10) » Φωτισμὸν	» 3,925.—
		11) » Σκεύη Μαγειρίου	» 232.—
		12) » Εἶδη Ἐστιατορίου	» 208.—
		13) » Ναυῶν Ἀγίου Βασιλείου (Ροῦζ)	» 459 —
		14) » Γενικά Ἐξοδα	» 30,279.70
		15) » Ἐπιπλα καὶ Σκεύη	» 1,967.—
		16) » Αὐτοκίνητον	» 25,500.—
		17) » Ἐντυπα	» 4,615.30
	<u>755.911.05</u>		<u>755.911,05</u>

Ὁ Πρόεδρος
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Ταμίας
Ι. ΒΑΣΙΛΗΣ

Ὁ Λογιστὴς
Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

9. Ὁ Πανός, Ἀρχιμαν. Νεκτ. Καπετανάκης τῆ Β'. Παρασκευῆ τῶν Νηστεϊῶν ἐν τῷ ἰ. ναφ Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου (Δραπετσῶνος).

10. Ὁ Πανός, Ἀρχιμ. Θεόκλ. Σούλης τῆ Β'. τῶν Νηστεϊῶν ἐν τῷ ἰ. ναφ Ῥόδον τῷ Ἀμάραντον.

11. Ὁ Ἀρχιμ. Θεόκλ. Σφήνας τῆ Β'. Παρασκευῆ τῶν Νηστεϊῶν ἐν Αἰγίνῃ.

12. Ὁ Πανός, Ἀρχιμ. Πολύκ. Διώσης τῆ Β'. Παρασκευῆ ἐν τῷ ἰ. ναφ Ἀγίου Δημητρίου (Ταμπουριῶν).

Μεταμεσημβρινὰ Κηρύγματα ἐν Πειραιεῖ.

α'. Κυριακὴ τῶν Νηστεϊῶν :

1. Ὁ Σέβ. Μητροπολίτης πρώην Καλαβρυτέων καὶ Αἰγιαλείας εἰς τὸν ἰ. ναὸν Ἀγίας Τριάδος.

2. Ὁ Αἰδес. Πρωτ. Γεώργιος Μακρῆς εἰς τὸν ἰ. ναὸν Ἀγίου Βασιλείου.

3. Ὁ Πανός, Ἀρχιμ. Μολύκαρ. Διώσης εἰς τὸν ἰ. ναὸν Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτήρος.

4. Ὁ Πανός, Ἀρχιμ. Χρυσός, Δημητρίου εἰς τὸν ἰ. ναὸν Ἀγίου Ἐλευθερίου.

5. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Χρυσ. Μπόγδης εἰς τὸν ἰ. ναὸν Μυρτιδιωτίσσης.

Τρίτην Β'. ἑβδομάδος Νηστεϊῶν.

Ὁ Πανός. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἰάκωβος Βαβανάτσος εἰς τὸν ἰ. ναὸν Ἀγίας Σοφίας.

Πέμπτην Β'. ἑβδομάδος Νηστεϊῶν.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρώην Καλαβρυτέων καὶ Αἰγιαλείας εἰς τὸν ἰ. ναὸν Ἀγίου Κωνσταντίνου.

Ὁ Αἰδес. Πρωτ. Γεώργιος Μακρῆς εἰς τὸν ἰ. ναὸν Ἀγίου Βασιλείου.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐξ Ἀγγλίας ἠγγέλθη κατ' αὐτὰς ὁ θάνατος ἐνὸς ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων ἐπισκόπων τῆς ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Ἐπισκόπου Winchester Dr Woods,

πρώτου τῆ τάξει μετὰ τοὺς ἀρχιεπισκόπους Καντερβουρίας καὶ Τορκης. Εἰκοσιετρετάτος μόλις ἀναδειχθεὶς ἐπίσκοπος τοῦ Peterborough τῷ 1916, προήχθη εἰτα εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Winchester τῷ 1923, ὅπου δὲ διηκόνησε τὴν Ἐκκλησίαν ἠσχολήθη ἰδίως περὶ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα καὶ ἔδειξεν ἰδιάζον ἐνδιαφέρον πρὸς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις. Ἀκάματος κήρυξ τοῦ θείου λόγου, ρωμαλέος καὶ ἀνδροπρεπῆς περιήρχετο ἀνὰ τὰς πόλεις τῆς ἐπαρχίας του ἀδιλείπτως πεζοπορῶν. Μουσικὸς ἀριστος θεωρητικὸς καὶ πρακτικὸς ἐμερίμνησε μετ' ἰδιαιτέρου ζήλου περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ζωηρῶς δ' ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος διεδραμάτισε σπουδαῖον πρόσωπον καὶ κατὰ τὰς συνελεύσεις τοῦ Λάμπεθ καὶ κατὰ τὰ πανεκκλησιαστικὰ συνέδρια, τὰ προβλήματα δὲ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, τῶν διεθνῶν συνδιασκέψεων περὶ καταστάσεως τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ εὐρον ἐν τῷ προσώπῳ του θερμὸν οὐνήγορον τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν. Ὁ θάνατος αὐτοῦ ἠγγέλθη ἐκ τοῦ οἴκου του διὰ τῆς ἐξῆς εἰδήσεως: «Ἀλληλούϊα! Χριστὸς ἀνέστη! Θεόδωρος ὁ Ἐπίσκοπος ἡμῶν εἰσηλθεν εἰς τὸ ὕψιστον χρεὼν τὴν 5 πρωΐνην τῆς σήμερον, 27 Φεβρουαρίου».

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀγγλικανικὴν ἐκκλησίαν μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ μεταστάντος ἱεράρχου, οὐτινος ἡ κηδεία παρηκολοθηθῆ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν περιο-

ΔΕΛΤΙΟΝ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»,

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ
ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜῶΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3
ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΝΑΘΗ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΝΑΘΗ ΧΩΡΙΩΝ ΔΡΧ. 60. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 30
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

Τὰ πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἐμβάσματα δέον νὰ διευθύνωνται :

Σεβ. Μητροπολ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κωνσταντῖνον. Γραφεῖα Ι. Συνόδου. Πᾶσα δὲ ἐπιστολὴ ἀφορῶσα εἰς τὴν σύνταξιν δέον νὰ διευθύνηται :

Γραφεῖα «Ἐκκλησίας», Ἀρχιεπισκοπῆν.

σοτέρων ἐκκλησιῶν. Προεκάλεσε ἰδίαν ἐντύπωσιν ἡ εἰς τὴν κηδεῖαν παρουσία τοῦ σεβ. μητροπολίτου Θυατείρων ἠμφιεσμένου τὰ τελετουργικά του ἄμφια. Κατὰ τὸ ἐνταῦθα μνημόσυνον ὠμίλησαν περὶ τοῦ μεταστάττος ὁ Ἄγγλος πρωθιερεὺς καὶ ὁ καθηγητῆς κ. Ἀμίλκας Ἀλεβιζάτος, παρέστη δ' ἐκ μέρους τοῦ Μακαρ. ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὁ σεβ. μητροπολίτης Χαλκίδος, μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡσαύτως καὶ ὁ σεβ. μητροπολίτης Τραπεζοῦντος.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣ. ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Ὁ Διευθυντῆς τῆς ἐνταῦθα γερμανικῆς σχολῆς προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλῆσ. Ὁρφανοτροφείου δραχμὰς 3.000 προῖον ἐράνων ἐκ τῆς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν δωθείσης ἐν αὐτῇ ἑορτῆς τῆ παραμονῆ τῶν Χριστουγέννων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ζητεῖται ἐφημέριος διὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς ἑλληνικῆς Κοινότητος Σόφιας τῆς Βουλγαρίας. Οἱ βουλόμενοι νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν δέον ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπῆν Ἀθηνῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

[Ἡ «Ἐκκλησία» ἐν τῷ τμήματι τούτῳ ἀναφέρει πᾶσαν νέαν ἔκδοσιν ἢς ἀντίτυπον ἀποστέλλεται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν].

Γερασίμου Μαζαράκη, Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐκδίδεται ἐπιμελείᾳ Εὐγενίου Μιχαηλίδου Καθηγητοῦ, Διευθυντοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φάρου», Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1932. Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου Ἀλεξανδρείας ἐδημοσιεύθη εἰς τόμον ἐκ σελ. 690 ἡ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν πραγματεία, ἀνατυπωθεῖσα τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ «Ἐκκλῆσ. Φάρου», ἐπιμελείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τούτου κ. Εὐγ. Μιχαηλίδου. Ὁ ἀείμνηστος Γεράσιμος Μαζαράκης, ἐπὶ πολλὰ ἔτη χρηματίας γραμματεὺς τῆς ἐν Καίρῳ

Ἑλληνικῆς Κοινότητος εἶτα δὲ τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, εἰργάσθη ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Βιβλιοθήκῃ, ἐδημοσίευσεν δὲ καὶ τινὰς πραγματείας. Ἐκ τῶν κωδίκων τῆς Βιβλιοθήκης, ὧν σήμερον ἱκανοὶ δὲν ὑπάρχουσιν, εἶχε καταρτίσει τὴν ἀνωτέρω πραγματείαν, ἣν καὶ συνεπλήρωσε δύο ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ († 1896). Σκοπὸς αὐτοῦ ἦτο νὰ ἐκθέσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας κατὰ τοὺς μέσους καὶ νέους χρόνους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων, ἅτινα καὶ αὐτοῦσια προσήγαγε. Πεντήκοντα ἔτη πρὸ αὐτοῦ τὸ ἴδιον ἔργον ἐπεχείρησεν ὁ ῥώσος Πορφύριος Οὐσπένσκις εἰς τὸ ἔργον του τὸ δημοσιευθὲν τῷ 1898 ἐπιστasiaί του Χρυσάνθου Λόπαρευ, «Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας» συλλογὴ ὑλῶν, μελετῶν, σημειώσεων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας». Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ συμπεριελήφθησαν πλεῖστα κείμενα, ἅτινα πληρέστερον παρατίθενται ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Μαζαράκη. Τὸ ἔργον ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἀραβικῆς κατακτητικῆς τῆς Αἰγύπτου φθάνει δὲ μέχρι τοῦ Πατριάρχου Νικάνορος (1866—1869). Ἡ ἔκθεσις παρουσιάζει πολλὰ τὰ κενά, στερουμένη ἐπιστημονικῆς διαιρέσεως, γίνεται δὲ μᾶλλον χρονολογικῶς, ἐπὶ μὲν τῆς Ἀραβοκρατίας κατὰ τὰς Δυναστείας τῶν Ἀράβων ἡγεμόνων, ἐπὶ δὲ Τουρκοκρατίας κατὰ τοὺς Πατριάρχους Ἀλεξανδρείας. Τὸ μέρος τῆς Ἀραβοκρατίας εἶναι σύντομον, ἐνῶ τὸ τῆς Τουρκοκρατίας εὐρύτερον, διότι τὰ ἔγγραφα παρατίθενται ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει. Τὸ πλεῖστον δὲ ταῦτα εἶναι ἀνέκδοτα καὶ ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ ἀξία τοῦ ἔργου τοῦ Μαζαράκη. Τὰ ἔγραφα ταῦτα δὲν διαφωτίζουν μόνον τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς ἐκείνους χρόνους ἀλλὰ καὶ γενικώτερον τὴν ἱστορίαν τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ανατολῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Τοῦτου ἕνεκα τὸ ἔργον τοῦ Μαζαράκη εἶναι ἀνεκτίμητον μνημεῖον, προκαλοῦν ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον παντὸς ἱστοριοδίφου καὶ παντὸς ἐπιθυμοῦντος νὰ μελετήσῃ τὸ παρελθὸν τῶν Πατριαρχείων τῆς Ανατολῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν, αἵτινες ἄνευ τοῦ ἔργου τοῦ Μαζαράκη θὰ ἔμενον τὸ πλεῖστον ἀγνωστοί. Εἶναι μέγα εὐτύχημα ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο διεσώθη καὶ χάρις εἰς τὴν φιλομουσίαν καὶ γενναιοδωρίαν τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας εἶδε τὸ φῶς, τῇ ἐπιστάσει τοῦ κ. Μιχαηλίδου, ὅστις ἐκτὸς τοῦ Προλόγου καὶ τῆς βιβλιογραφίας διεφώτισεν ἀραβικὰς τινὰς ὀνομασίας τοῦ πρώτου μέρους τοῦ βιβλίου καὶ προσέθηκεν ἐν τέλει αὐτοῦ διαφόρους πίνακας. Τὸ ἔργον τιμώμενον ἀντὶ σελινῶν 10 εὐρηται ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Τυπογραφεῖῳ Ἀλεξανδρείας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Ξάνθης.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ξάνθης προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ Νόμου 5148 προσόντα ὅπως 21 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, προκειμένου νὰ διενεργηθῇ ἀνακέρως ὑποψηφίαν ἱερέως διὰ τὴν κενὴν θέσιν ἐφημερίου τοῦ ἐν Σταυρουπόλει ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστείας. † Ὁ Ξάνθης Πολύκαρπος.

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 44